

Fremsat den 15. december 2016 af børne- og socialministeren (Mai Mercado)

Forslag

til

Lov om ændring af dagtilbudsloven

(Udvidet obligatorisk dagtilbud og krav om dansk og fokus på demokrati i privat pasning)

§ 1

I dagtilbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 748 af 20. juni 2016, som ændret ved lov nr. 1545 og lov nr. 1546 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 8«.

2. § 11 affattes således:

»§ 11. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af børn i alderen omkring 3 år, der er optaget i et dagtilbud, hvis der er sproglige, adfærdsmæssige eller andre forhold, der giver formodning om, at barnet kan have behov for sprogstimulering.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af alle børn i alderen omkring 3 år, der ikke er optaget i et dagtilbud, jf. dog stk. 3. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at gennemføre en sprogvurdering af alle børn i aldersgruppen fra 3 år til barnets skolestart, der ikke er optaget i et dagtilbud, og som ikke har modtaget en sprogvurdering i 3-års-alderen, jf. 1. pkt., eller 2-års-alderen, jf. stk. 4.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen beslutter på baggrund af en konkret, individuel vurdering, om børn af udlændinge, der har midlertidigt ophold i landet på grundlag af beskæftigelse eller i henhold til EU-retten, skal have foretaget en sprogvurdering, jf. stk. 2.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at sprogvurderingen efter stk. 1 og 2 fremrykkes til børn i alderen omkring 2 år.

Stk. 5. Har kommunalbestyrelsen gennemført en sprogvurdering af barnet i alderen omkring 2 år, jf. stk. 4, skal kommunalbestyrelsen ikke gennemføre en sprogvurdering af barnet i alderen omkring 3 år, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at forældre med børn, der ikke er optaget i et dagtilbud, i forbindelse med sprogvurdering efter stk. 2 og 4 gøres opmærksomme

på muligheden for, at deres barn kan blive optaget i et dagtilbud.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gives sprogstimulering til børn, som på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 1, 2 og 4 vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter. Omfanget af sprogstimuleringen skal på baggrund af sprogvurderingen efter stk. 1, 2 og 4 fastsættes ud fra det enkelte barns behov for sprogstimulering, jf. dog stk. 8.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at give et sprogstimuleringsstilbud i form af en plads 30 timer om ugen i et dagtilbud efter § 19, stk. 2-4, eller § 21, stk. 2 og 3, til tosprogede børn, der ikke er i dagtilbud, og som på baggrund af sprogvurdering efter stk. 2 og 4, vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter, jf. dog stk. 11.

Stk. 9. Sprogvurdering efter stk. 1, 2 og 4 og sprogstimulering efter stk. 7, 8 og 11 varetages af personer, der har særlige kvalifikationer til at varetage opgaven.

Stk. 10. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at sikre, at barnets forældre inddrages i forbindelse med sprogvurdering efter stk. 1, 2 og 4 og sprogstimulering efter stk. 7, 8 og 11, samt at forældrene får vejledning i selv at understøtte deres barns sproglige udvikling.

Stk. 11. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at give et sprogstimuleringsstilbud til børn, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, § 9 b, stk. 1, eller § 9 c, stk. 2 eller stk. 3, nr. 1 eller 2, og til børn, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 9 c, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende udlænding, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, § 9 b, stk. 1, eller § 9 c, stk. 2, når barnet ikke er optaget i et dagtilbud, og barnet på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 2 eller 4 vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter. Kommunalbestyrelsen beslutter det tidsmæssige omfang af de sprogunderstøttende aktiviteter, og i hvilket omfang de sprogunderstøtten-

de aktiviteter for det enkelte barn skal ske via optagelse i et dagtilbud, jf. dog stk. 7, 2. pkt.«

3. § 11 affattes således:

»§ 11. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af børn i alderen omkring 3 år, der er optaget i et dagtilbud, hvis der er sproglige, adfærdsmæssige eller andre forhold, der giver formodning om, at barnet kan have behov for sprogstimulering.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af alle børn i alderen omkring 3 år, der ikke er optaget i et dagtilbud, jf. dog stk. 3. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at gennemføre en sprogvurdering af alle børn i aldersgruppen fra 3 år til barnets skolestart, der ikke er optaget i et dagtilbud, og som ikke har modtaget en sprogvurdering i 3-års-alderen, jf. 1. pkt., eller 2-års-alderen, jf. stk. 4.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen beslutter på baggrund af en konkret, individuel vurdering, om børn af udlændinge, der har midlertidigt ophold i landet på grundlag af beskæftigelse eller i henhold til EU-retten, skal have foretaget en sprogvurdering, jf. stk. 2.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at sprogvurderingen efter stk. 1 og 2 fremrykkes til børn i alderen omkring 2 år.

Stk. 5. Har kommunalbestyrelsen gennemført en sprogvurdering af barnet i alderen omkring 2 år, jf. stk. 4, skal kommunalbestyrelsen ikke gennemføre en sprogvurdering af barnet i alderen omkring 3 år, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at forældre med børn, der ikke er optaget i et dagtilbud, i forbindelse med sprogvurdering efter stk. 2 og 4 gøres opmærksomme på muligheden for, at deres barn kan blive optaget i et dagtilbud.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gives sprogstimulering til børn, som på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 1, 2 og 4 vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter. Omfanget af sprogstimuleringen skal på baggrund af sprogvurderingen efter stk. 1, 2 og 4 fastsættes ud fra det enkelte barns behov for sprogstimulering, jf. dog stk. 8.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at give et sprogstimuleringsstilbud i form af en plads 30 timer om ugen i et dagtilbud efter § 19, stk. 2-4, eller § 21, stk. 2 og 3, til tosprogede børn, der ikke er i dagtilbud, og som på baggrund af sprogvurdering efter stk. 2 og 4, vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter.

Stk. 9. Sprogvurdering efter stk. 1, 2 og 4 og sprogstimulering efter stk. 7 og 8 varetages af personer, der har særlige kvalifikationer til at varetage opgaven.

Stk. 10. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at sikre, at barnets forældre inddrages i forbindelse med sprogvurdering efter stk. 1, 2 og 4 og sprogstimulering efter stk. 7 og 8, samt at forældrene får vejledning i selv at understøtte deres barns sproglige udvikling.«

4. I § 12, stk. 1, ændres »§ 11, stk. 1 og 2« til: »§ 11, stk. 1, 2 og 4«, og »§ 11, stk. 3-5 og 9« ændres til: »§ 11, stk. 7, 8 og 11«.

5. § 12, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Forældre til børn, der skal sprogvurderes efter § 11, stk. 1, 2 og 4, og eventuelt modtage sprogstimulering efter § 11, stk. 7 og 8, har pligt til at lade deres barn deltage i sprogvurderingen og en eventuel sprogstimulering eller i en sprogstimulering, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves af den sprogstimulering, som kommunen tilbyder.«

6. I § 12, stk. 3, ændres »§ 11, stk. 1 og 2« til: »§ 11, stk. 1, 2 og 4«, og »§ 11, stk. 3-5 og 9« ændres til: »§ 11, stk. 7, 8 og 11«.

7. § 12, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Kommunen skal forud for, at et barn skal modtage en sprogvurdering efter § 11, stk. 1, 2 og 4, og eventuel sprogstimulering efter § 11, stk. 7 og 8, oplyse barnets forældre om, at manglende overholdelse af forældrenes pligt efter stk. 1 kan medføre, at kommunalbestyrelsen efter stk. 2 træffer en afgørelse om standsning af børneydelsen.«

8. I § 43, stk. 1, nr. 5, ændres »stk. 5, eller modtager sprogstimulering, jf. § 11, stk. 9« til: »stk. 8, eller modtager sprogstimulering efter § 11, stk. 11«.

9. § 43, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) tilskud, når et barn med behov for sprogstimulering er optaget i et sprogstimuleringsstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. § 11, stk. 8.«

10. I § 81, stk. 1, indsættes efter »ordningen«: », herunder om pasningen er tilrettelagt efter stk. 2 og 5«.

11. I § 81 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Hovedsproget i private pasningsordninger skal være dansk, jf. dog stk. 4. Private pasningsordninger oprettet af det tyske mindretal er ikke omfattet af 1. pkt.

Stk. 3. Som led i godkendelsen af en pasningsaftale efter stk. 1 skal det dokumenteres, at den private passer har tilstrækkelige danskkundskaber til at kunne udvikle barnets dansksproglige kompetencer.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan som led i godkendelsen af en pasningsaftale efter stk. 1 i helt særlige tilfælde beslutte, at hovedsproget kan være et andet end dansk, hvis det vurderes ikke at have integrationsmæssige konsekvenser.

Stk. 5. Den private pasning skal tilrettelægges, så børn sikres medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati. Den private pasning skal som led heri bidrage til at udvikle børns selvstændighed, evner til at indgå i forpligtende fællesskaber og samhørighed med og integration i det danske samfund.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan tilbagekalde en godkendelse af en pasningsaftale, hvis kommunalbestyrelsen gennem det løbende tilsyn efter stk. 1 konstaterer, at den private pasning ikke praktiseres i overensstemmelse med den indgåede pasningsaftale samt kravene i stk. 2 og 5.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 7 og 8.

12. I § 87, stk. 1, indsættes før nr. 1 som nyt nummer:

»1) har tilstrækkelige danskundskaber til at kunne udvikle barnets dansksproglige kompetencer,«
Nr. 1-3 bliver herefter nr. 2-4.

13. I § 87, stk. 2, ændres »Kravet om ophold efter stk. 1, nr. 3« til: »Kravene om tilstrækkelige danskundskaber efter stk. 1, nr. 1, og om ophold efter stk. 1, nr. 4«.

§ 2

I lov nr. 665 af 8. juni 2016 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Bedre rammer for at modtage og integrere flygtninge og styrket virksomhedsrettet integrationsprogram mv.) foretages følgende ændringer:

1. § 7, nr. 7, 9, 11 og 13, ophæves.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 3, 5, 7 og 9, træder i kraft den 1. juli 2018.

Stk. 3. § 1, nr. 10-13, finder ikke anvendelse på aftaler om tilskud til privat pasning og tilskud til pasning af egne børn, der er indgået inden lovens ikrafttræden. For sådanne aftaler finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Tosprogede børn, der den 30. juni 2017 er optaget i et 15 timers sprogstimuleringsstilbud efter de hidtil gældende regler, jf. § 11, stk. 4, i dagtilbudsloven, skal optages i et sprogstimuleringsstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 8, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2.

Stk. 5. Børn, der den 30. juni 2018 er optaget i tilbud om sprogstøttende aktiviteter i henhold til dagtilbudslovens § 11, stk. 11, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, kan efter kommunalbestyrelsens beslutning fortsætte i tilbuddet indtil skolestart eller efter kommunalbestyrelsens beslutning overgå til tilbud efter dagtilbudslovens § 11, stk. 8, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedindhold
 - 3.1. Sprogvurdering af 2-årige børn og udvidet obligatorisk dagtilbud
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Krav om dansk som hovedsprog samt fokus på medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati ved tilskud til privat pasning
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Krav om dansk ved tilskud til pasning af egne børn
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen vil styrke indsatsen mod parallelsamfund og social kontrol. Det er afgørende, at små børn ikke vokser op i lukkede miljøer isoleret fra det øvrige danske samfund, hvor de ikke har mulighed for at høre og lære dansk, og hvor der kan være risiko for, at de ikke får forståelse for demokrati og stifter bekendtskab med værdier som ligestilling, fællesskab, medbestemmelse og medansvar.

Nogle tosprogede børn i bl.a. udsatte boligområder lever isoleret fra det danske samfund. Det kan være børn, som ikke går i dagtilbud, og som bliver passet hjemme af en forælder, en bedsteforælder eller lignende. Dette kan være problematisk, da et veludviklet sprog og kendskab til bl.a. demokratiske normer og værdier styrker barnet i at indgå i sociale sammenhænge og dermed i forpligtende fællesskaber med andre børn og voksne samt understøtter barnets senere skolegang. Forskning peger på, at børn af mødre med korterevarende uddannelse, børn af enlige mødre og børn af mødre med ikke-vestlig baggrund gennemsnitligt har svagere socioemotionelle, sproglige og tidlige matematiske kompetencer end børn af mødre med længerevarende uddannelser, børn af samlevende forældre og børn af mødre med vestlig baggrund. Især børn af mødre med en ikke-vestlig baggrund har gennemsnitligt hyppigere forekomst af svage kompeten-

cer uanset kompetenceområde end børn af mødre med vestlig baggrund.

Regeringen ønsker, at alle børn tidligst muligt skal opleve en tilknytning til det danske samfund og gives forudsætninger for et godt børneliv og senere skolegang. Derfor vil regeringen iværksætte initiativer, som understøtter, at alle børn så tidligt som muligt hører og lærer dansk og får forståelse for værdier som f.eks. demokrati, medbestemmelse, dialog, respekt for mangfoldighed samt ligestilling mellem kønnene.

Med lovforslaget lægges der op til, at kommunerne får mulighed for at fremrykke tidspunktet for den lovpligtige sprogvurdering samt sprogstimulering af børn fra 3-års-alderen til 2-års-alderen.

Det foreslås endvidere at udvide målgruppen for sprogstimuleringsstilbudet i form af et dagtilbud 30 timer om ugen til alle tosprogede børn med behov for sprogstimulering, der ikke går i dagtilbud. I dag er det alene tosprogede børn med behov for sprogstimulering, som ikke er optaget i et dagtilbud, og hvor mindst en af barnets forældre ikke er i beskæftigelse, som skal optages i et sprogstimuleringsstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen. Forslaget indebærer, at det nuværende krav om 15 timers sprogstimule-

ringstilbud om ugen til tosprogede børn med behov for sprogstimulering, der ikke er optaget i et dagtilbud, ophæves, hvorefter alle tosprogede børn med behov for sprogstimulering skal optages i et sprogstimuleringstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen.

Det foreslås herudover at stille krav om, at dansk skal være hovedsprog i private pasningsordninger, ligesom den private pasning skal tilrettelægges på en måde, så børnene sikres medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati. Som led heri skal den private pasning bidrage til at udvikle børns selvstændighed, evner til at indgå i forpligtende fællesskaber og samhørighed med og integration i det danske samfund. Det foreslås videre, at kommunernes løbende tilsyn med de private pasningsordninger styrkes, så det sikres, at pasningsordningerne lever op til de foreslåede krav.

Endelig foreslås det, at de forældre, som modtager tilskud til pasning af egne børn, som en betingelse for udbetaling af tilskud, skal dokumentere, at de kan tale dansk på et tilstrækkeligt niveau til at kunne udvikle barnets dansksproglige kompetencer.

2. Lovforslagets baggrund

I 2010 indførte den daværende borgerlige regering bestående af Venstre og Det Konservative Folkeparti krav om, at alle 3-årige børn, der er optaget i et dagtilbud, skal modtage en sprogvurdering, hvis der er formodning om, at barnet har sproglige vanskeligheder. Alle 3-årige børn, der ikke er optaget i et dagtilbud, skal ligeledes modtage en sprogvurdering. Hvis et tosproget barn har behov for sprogstimulering, skal barnet optages i et 15 timers sprogstimuleringstilbud om ugen.

I 2011 blev der indført krav om, at 3-årige tosprogede børn med behov for sprogstimulering skal optages i et sprogstimuleringstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen, hvis mindst en af forældrene ikke er i beskæftigelse.

I 2012 blev der indført en sanktionsbestemmelse, hvorefter kommunen skal standse børneydelsen til alle forældre, der ikke overholder deres pligt til at sørge for, at deres barn deltager i en sprogvurdering samt en eventuel sprogstimulering.

Med § 7 i lov nr. 665 af 8. juni 2016 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Bedre rammer for at modtage og integrere flygtninge og styrket virksomhedsrettet integrationsprogram m.v.), er der foretaget en midlertidig ændring af dagtilbudsloven. Med lovændringen har kommunerne i en midlertidig periode på to år fra den 1. juli 2016 til og med den 30. juni 2018 med udgangspunkt i en konkret vurdering af det enkelte barns behov for sprogstimulering fået mulighed for selv at tilrettelægge rammerne for sprogstimuleringsindsatsen for børn af flygtninge med opholdstilladelse efter udlændingeloven, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 9. Der ændres med nærværende forslag ikke på den midlertidige ordning. Dog foreslås det, at kommunerne får mulighed

for at foretage en sprogvurdering af disse børn i 2-årsalderen.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Sprogvurdering af 2-årige børn og udvidet obligatorisk dagtilbud

3.1.1. Gældende ret

Kommunalbestyrelsen er efter de gældende regler i dagtilbudsloven forpligtet til at foretage en sprogvurdering af børn i alderen omkring 3 år, som er optaget i et dagtilbud, hvis der er formodning om, at barnet har behov for sprogstimulering, jf. lovens § 11, stk. 1. Hvis sprogvurderingen viser, at barnet har behov for sprogstimulering, skal sprogstimuleringen fastsættes med udgangspunkt i barnets behov, jf. lovens § 11, stk. 3.

Kommunalbestyrelsen er endvidere forpligtet til at foretage en sprogvurdering af alle børn i 3-årsalderen, som ikke er optaget i et dagtilbud, jf. lovens § 11, stk. 2. Kommunalbestyrelsen har videre ansvar for at gennemføre en sprogvurdering af alle børn i aldersgruppen fra 3 år til barnets skolestart, der ikke er optaget i et dagtilbud, og som ikke har modtaget en sprogvurdering i 3-årsalderen.

Hvis barnet er tosproget, og sprogvurderingen viser, at barnet har behov for sprogstimulering, er kommunen forpligtet til at give barnet et sprogstimuleringstilbud på 15 timer om ugen, jf. lovens § 11, stk. 4. Hvis barnet er tosproget, og sprogvurderingen viser, at barnet har behov for sprogstimulering, og mindst en af barnets forældre ikke er i beskæftigelse, skal kommunalbestyrelsen give barnet et sprogstimuleringstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. lovens § 11, stk. 5.

Kommunalbestyrelsen skal give et 100 pct. tilskud til sprogstimuleringstilbuddet i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen, hvorfor tilbuddet er gratis for forældrene. Reglerne om tilskud til en plads i et sprogstimuleringstilbud 30 timer om ugen er fastsat i § 43 i bekendtgørelse om dagtilbud. Bestemmelsen er fastsat i medfør af § 44 i dagtilbudsloven om bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler på bekendtgørelsesniveau.

Forældre til børn i og uden for dagtilbud har pligt til at lade deres barn deltage i en sprogvurdering og i en eventuel efterfølgende sprogstimulering eller i en sprogstimulering, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves af den sprogstimulering, som kommunen tilbyder, jf. lovens § 12, stk. 1. Kommunen har pligt til at standse børneydelsen, jf. lov om en børne- og ungeydelse, hvis forældrene ikke overholder deres pligt, og der ikke foreligger omstændigheder, der kan forklare, at forældrene ikke efterlever deres pligt, jf. lovens § 12, stk. 2.

I følge § 7 i lov nr. 665 af 8. juni 2016 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Bedre rammer for

at modtage og integrere flygtninge og styrket virksomhedsrettet integrationsprogram m.v.) har kommunerne fra den 1. juli 2016 til og med den 30. juni 2018 mulighed for selv at tilrettelægge rammerne for sprogstimuleringsindsatsen for børn af flygtninge med nærmere fastsatte opholdstilladelser efter udlændingeloven, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 9. De pågældende børn af flygtninge er i den midlertidige periode på to år således ikke omfattet af dagtilbudslovens regler om henholdsvis 15 og 30 timers sprogstimulering, jf. lovens § 11, stk. 4 og 5. Det nuværende krav om, at kommunen skal standse børneydelsen til forældre, der ikke overholder deres pligt til at lade deres børn deltage i en sprogvurdering og eventuel sprogstimulering, er ligeledes gældende for forældre med børn, der modtager sprogstimulering efter lovens § 11, stk. 9.

3.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Selvom der gennem de seneste år har været et stigende fokus på at sprogvurdere børn samt at iværksætte sprogstimulering til de børn, der har sproglige udfordringer, er der stadig børn, der begynder i skole og ikke har et alderssvarende sprog.

Det kan få negative konsekvenser for barnet i dets omgang med bl.a. de andre børn i dagtilbuddet. Barnet kan således ikke til fulde give udtryk for tanker og behov og kan have vanskeligt ved at deltage i legen med andre børn. Herudover er der risiko for, at barnet begynder i skolen uden de nødvendige sproglige kompetencer, hvor et veludviklet og nuanceret sprog er en af de væsentligste forudsætninger for, at alle børn får et positivt og udbytterigt skoleforløb.

Herudover er det vigtigt at understrege, at den kommunale sundhedspleje spiller en vigtig rolle i forhold til den tidlige forebyggende indsats i børnenes allerførste år samt støtte til tosprogede børn og forældre og deres integration i det danske samfund. Derudover er samarbejdet mellem sundhedsplejen og dagtilbud i forhold til de 0-5 årige børn af stor betydning, så sundhedsplejerskens faglige viden om barnet bliver inddraget i arbejdet med børnene.

Regeringen ønsker at styrke den tidlige indsats og modvirke dannelsen af parallelsamfund. Det skal være muligt at foretage en sprogvurdering af alle børn uden for dagtilbud allerede i 2-års-alderen, så der tidligst muligt kan iværksættes sprogstimulering til de børn, der har behov for dette.

Herudover mener regeringen, at alle tosprogede børn med behov for sprogstimulering, der ikke går i dagtilbud, og som forventes at have varigt ophold i Danmark, skal optages i et sprogstimuleringsstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timers om ugen, så børnene derigennem får mulighed for at høre og tale dansk og integrere sig i øvrigt.

På den baggrund foreslås det at give kommunerne mulighed for at foretage en sprogvurdering samt iværksætte sprogstimulering af børn allerede i 2-års-alderen. Med forslaget får kommunerne således mulighed for at foretage en sprogvurdering af børn i dagtilbud i 2-års-alderen, hvis der er formo-

gning om, at barnet har behov for sprogstimulering, ligesom kommunerne med forslaget gives mulighed for at foretage den lovpligtige sprogvurdering af alle børn uden for dagtilbud i 2-års-alderen i stedet for i 3-års-alderen.

Det foreslås dog, at kommunen efter en konkret, individuel vurdering kan beslutte, at børn af udlændinge, der har midlertidigt ophold i Danmark på grundlag af beskæftigelse eller i henhold til EU-retten, ikke skal have foretaget en sprogvurdering, idet disse børn ikke varigt skal bo i Danmark og derfor ikke har behov for at lære dansk med henblik på at kunne begynde i dansk skole mv. Der henvises til punkt 8.

Hvis sprogvurderingen af barnet i 2-års-alderen viser, at barnet har behov for sprogstimulering, foreslås det, at kommunen skal iværksætte sprogstimulering til barnet efter de regler for sprogstimulering, som er gældende for børn i 3-års-alderen. Dette indebærer f.eks., at kommunen på baggrund af en sprogvurdering af alle børn uden for dagtilbud i 2-års-alderen har pligt til at iværksætte sprogstimulering til de børn, som har behov for sprogstimulering, herunder optage 2-årige tosprogede børn i et sprogstimuleringsstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen. Det foreslås videre, at hvis kommunen har foretaget en sprogvurdering af børn i dagtilbud og uden for dagtilbud i 2-års-alderen, skal kommunen ikke foretage den lovpligtige sprogvurdering af børn i og uden for dagtilbud i 3-års-alderen.

Herudover foreslås det, at den nuværende pligt for forældre til at lade deres børn deltage i en sprogvurdering og en eventuel sprogstimulering, jf. dagtilbudslovens § 12, stk. 1, udvides til også at omfatte forældre til børn i 2-års-alderen. Det foreslås videre, at kommunernes pligt til at standse børneydelsen for de forældre, som ikke efterlever pligten, jf. lovens § 12, stk. 2, ligeledes udvides til også at omfatte forældre til børn i 2-års-alderen.

Ministeriet vil følge udviklingen og efter to år foretage en undersøgelse af, hvor mange kommuner, der har valgt at fremrykke sprogvurderingen til børn i 2-års-alderen.

Det foreslås videre at udvide målgruppen for det nugældende sprogstimuleringsstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen til tosprogede børn. Forslaget indebærer, at det nuværende krav om 15 timers sprogstimuleringsstilbud om ugen ophæves, hvorefter alle tosprogede børn med behov for sprogstimulering, der ikke går i dagtilbud, skal optages i et sprogstimuleringsstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen. Med forslaget vil det således ikke længere være forældrenes beskæftigelsesstatus, men alene barnets sproglige kompetencer, som er afgørende for, hvorvidt barnet skal optages i et sprogstimuleringsstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen.

Med tosprogede børn forstås børn, der har et andet modersmål end dansk, og som først ved kontakt med det omgivende samfund lærer dansk.

Med forslaget videreføres de nuværende regler om, at ikke-tosprogede 3-årige børn, hvor en sprogvurdering af barnet viser, at barnet har behov for sprogstimulering, skal have tilbudt sprogstimulering med udgangspunkt i barnets behov.

Forslaget ændrer ikke ved den midlertidige ændring af dagtilbudsloven, som blev indført ved lov nr. 665 af 8. juni 2016 om bedre rammer for at modtage og integrere flygtninge og styrket virksomhedsrettet integrationsprogram m.v. Med denne lov har kommunerne i en midlertidig periode på to år fra den 1. juli 2016 til og med den 30. juni 2018 fået mulighed for selv at tilrettelægge rammerne for sprogstimuleringsindsatsen for børn af flygtninge med opholdstilladelse efter udlændingeloven, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 9 og forslagets § 1, nr. 2, 4, 6 og 8. Dog foreslås det, at kommunerne får mulighed for at foretage en sprogvurdering af børn af flygtninge i 2-års-alderen.

3.2. Krav om dansk som hovedsprog samt fokus på medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati ved tilskud til privat pasning

3.2.1. Gældende ret

Forældre kan, jf. lovens §§ 80-85, som et alternativ til en plads i et dagtilbud vælge at få et tilskud til privat pasning. Tilskuddet kan f.eks. anvendes til at betale for en plads i en privat pasningsordning, jf. lovens §§ 78 og 79, eller til at ansætte en privat passer til at passe barnet i eget eller passerens hjem. Tilskuddet skal, jf. lovens § 83, stk. 2, udgøre mindst 75 pct. af den billigste budgetterede nettodrifudsudgift pr. plads eksklusive udgifter til støtte, jf. § lovens § 4, stk. 2, i et dagtilbud til samme aldersgruppe i kommunen. Tilskuddet kan dog højst udgøre 75 pct. af forældrenes dokumenterede udgifter til den private pasning. Kommunalbestyrelsen skal som en forudsætning for udbetalingen af tilskud godkende den pasningsaftale, som indgås mellem forældrene og den private passer og løbende føre tilsyn med ordningen, jf. lovens § 81, stk. 1.

Ved godkendelse af pasningsaftalen skal kommunalbestyrelsen både godkende de personlige forudsætninger hos passeren og at de fysiske rammer, hvor pasningen skal foregå, er forsvarlige, samt de økonomiske forhold i aftalen. Kommunalbestyrelsen kan afvise at godkende aftalen, hvis de fysiske rammer eller den person, som forældrene ønsker at indgå en aftale med, efter kommunens vurdering ikke er egnet til opgaven.

Private pasningsordninger er ikke dagtilbud i dagtilbudslovens forstand og skal efter de gældende regler ikke efterleve det specifikke formål for dagtilbud, jf. lovens § 7. Det betyder bl.a., at der ikke er krav om, at der skal tales dansk i ordningerne, ligesom den private pasning ikke skal sikre børnene medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati, som alle dagtilbud, jf. lovens § 7, stk. 4, er forpligtede til.

Kommunalbestyrelsen skal løbende føre tilsyn med den private pasning, jf. lovens § 81, stk. 1. Tilsynsforpligtelsen påhviler kommunalbestyrelsen i den kommune, der godkender

pasningsaftalen. Tilsynet udøves bl.a. på baggrund af den konkrete pasningsaftale mellem forældrene og den private passer, som kommunen har godkendt. Kommunen må i den forbindelse være særligt opmærksom på, om der er forhold, der ændrer sig i relation til, hvad der er fastsat i pasningsaftalen. I forhold til sikkerhedsmæssige og hygiejniske hensyn kan der lægges de samme retningslinjer til grund for tilsynet med private pasningsordninger, som er gældende for enten den kommunale dagpleje eller kommunale daginstitutioner, afhængigt af hvordan den private pasning er organiseret.

3.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Regeringen ønsker, at alle tilbud til børn indtil skolestart, som drives efter dagtilbudsloven med offentlige tilskud, skal bidrage til integrationen af børn i det danske samfund. Det foreslås på den baggrund at stille krav til private pasningsordninger, hvor forældrene modtager tilskud efter dagtilbudslovens §§ 80-85, om, at dansk skal være hovedsprog, samt at børn skal sikres medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati.

Det foreslås således at indføre krav om, at hovedsproget i private pasningsordninger skal være dansk. Med begrebet hovedsprog menes det sprog, som i udgangspunktet anvendes i dialogen mellem børn og den private passer i den private pasningsordning. Kravet om dansk som hovedsprog indebærer, at der i konkrete tilfælde kan tales et andet sprog end dansk, hvis den private passer vurderer det nødvendigt i en afgrænset situation at tale et andet sprog f.eks. med henblik på at lære det enkelte barn det danske sprog.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen som led i godkendelsen af en pasningsaftale, jf. lovens § 81, stk. 1, skal sikre, at den private passer har tilstrækkelige dansk kundskaber til at kunne udvikle barnets dansksproglige kompetencer. Det foreslås, at dette sker ved, at den private passer som led i godkendelsen af de personlige kvalifikationer skal kunne dokumentere, at han/hun har tilstrækkelige dansk kundskaber til at kunne kommunikere med barnet på et niveau, der understøtter, at barnet kan udvikle sine dansksproglige kompetencer. Det kan f.eks. være i form af dokumentation for, at han/hun har gennemført 9.-klasseprøven i dansk med mindst karakteren 2, har bestået Prøve i Dansk 2 eller et tilsvarende niveau.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen som led i godkendelsen af en pasningsaftale i helt særlige tilfælde efter en konkret vurdering kan beslutte, at der kan tales et andet sprog end dansk, men kun hvis dette vurderes ikke at have integrationsmæssige konsekvenser. Bestemmelsen tager sigte på tilfælde, hvor forældrene, som søger om tilskuddet er vandrende arbejdstagere, som opholder sig kortvarigt her i landet på grund af beskæftigelse, forældre, som ønsker, at deres børn skal lære et andet sprog, fordi de enten har været udstationeret eller skal udstationeres i udlandet eller forældre, som søger tilskud til pasning i institutionslignende private pasningsordninger i tilknytning til internationale skoler eller lignende.

Det foreslås endvidere, at den private pasning skal tilrettelægges, så børn i ordningerne sikres medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati. Det foreslås i forlængelse heraf, at den private pasning skal bidrage til at udvikle børns selvstændighed, evner til at indgå i forpligtende fællesskaber og samhørighed med og integration i det danske samfund. Det foreslåede krav betyder f.eks., at den private passer skal tilrettelægge pasningen, så der er fokus på udvikling af forståelse af demokratiske normer og værdier. Dette indebærer f.eks., at der integreres et børneperspektiv i de daglige aktiviteter i den private pasning, at barnet tages med på råd, støttes i at lytte til andre og respektere forskellige synspunkter, køn og aldersgrupper. I den forbindelse skal den private passer tage højde for barnets alder og modenhed, idet muligheden for at få medbestemmelse og indflydelse i dagligdagen afhænger heraf.

Det foreslås, at kommunerne fremadrettet skal føre tilsyn med, at pasningen er tilrettelagt i overensstemmelse med de foreslåede nye krav. Dette betyder, at kommunen som led i tilsynet skal påse, at hovedsproget i den private pasning er dansk. Det vil sige, at der i udgangspunktet tales dansk mellem den private passer og børnene i den private pasningsordning. I forhold til kravet om, at børn skal have medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati, kan kommunen f.eks. lægge vægt på, om børneperspektivet er integreret i dagligdagen, om barnet tages med på råd, støttes i at lytte til andre og respektere forskellige synspunkter, aldersgrupper og køn.

Kontakten mellem den private passer og barnet skal være baseret på lydhørhed og forståelse for barnets modenhed, alder og baggrund m.v.

Som det er tilfældet i forhold til sikkerhedsmæssige og hygiejniske hensyn, kan kommunen i forhold til spørgsmålet om medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati i øvrigt lægge de samme retningslinjer til grund for tilsynet, som er gældende for enten den kommunale dagpleje eller kommunale daginstitutioner.

Det følger af de nye foreslåede krav til private pasningsordninger, at kommunalbestyrelsens tilsyn med de private pasningsordninger fremadrettet skal styrkes. Det forudsættes således, at tilsynet med, om der tales dansk og pasningen er tilrettelagt, så børnene sikres medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati, kommer oven i kommunernes eksisterende tilsyn med private pasningsordninger.

Endelig foreslås det, at kommunalbestyrelsen skal kunne tilbagekalde en godkendelse af en pasningsaftale, hvis kommunalbestyrelsen som led i det løbende tilsyn konstaterer, at den private pasning ikke lever op til de foreslåede krav til den private pasning. Det følger således af forslaget, at kommunalbestyrelsen skal kunne tilbagekalde godkendelsen af en pasningsaftale, hvis der enten ikke tales dansk i den private pasningsordning, eller hvis pasningen ikke er tilrettelagt, så børnene sikres medbestemmelse, medansvar og for-

ståelse for demokrati, der understøtter deres samhørighed i forhold til det danske samfund.

3.3. Krav om dansk ved tilskud til pasning af egne børn

3.3.1. Gældende ret

Kommunalbestyrelsen kan, jf. lovens § 86, beslutte at give forældre med børn i alderen 24 uger og indtil skolestart mulighed for at vælge økonomisk tilskud til pasning af egne børn i stedet for en plads i et dagtilbud. Tilskuddet kan, jf. lovens § 89, højst udgøre 85 pct. af den billigste nettodrifts-udgift i et dagtilbud til samme aldersgruppe i kommunen.

Tilskud til pasning af egne børn kan, jf. lovens § 88, stk. 3, gives for en periode på minimum 8 uger og maksimalt et år. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte en længere minimumsperiode og en kortere maksimumsperiode. Der kan, jf. lovens § 88, stk. 1, maksimalt udbetales tre tilskud til samme husstand. Kommunalbestyrelsen kan alene give ét tilskud pr. barn og kun i et tidsrum, der holder sig inden for de fastsatte minimums- og maksimumsgrænser. Tilskuddet tildeles til det enkelte barn for en sammenhængende periode, der holder sig inden for de fastsatte tidsgrænser. Der kan således ikke tildeles flere tilskud til det samme barn. Dette gælder ligeledes i tilfælde, hvor de enkelte tilskudsperioder tilsammen udgør den maksimale periode på et år. Forældre kan modtage tilskud til pasning af tre forskellige børn enten samtidigt eller i en forskudt periode, så længe der for det enkelte barn er tale om et tilskud i én samlet periode på maksimalt et år. Tilskuddet beskattes som A-indkomst for tilskudsmodtageren. Der indeholdes dog ikke arbejdsmarkedsbidrag, da der ikke er tale om en arbejdsindtægt. Det samlede tilskud pr. husstand kan, jf. lovens § 88, stk. 2, ikke overstige dagpengemaksimum.

Der er i dagtilbudsloven fastsat tre betingelser, jf. lovens § 87, stk. 1, nr. 1-3, som forældre skal leve op til for at kunne modtage tilskud til pasning af egne børn.

For det første kan den forælder, der ansøger om tilskud til pasning af eget barn, ikke modtage tilskud samtidig med, at han/hun modtager offentlig overførselsindkomst (f.eks. barseldagpenge, kontanthjælp, førtidspension og SU) eller har en arbejdsindtægt. Tilskud til pasning af egne børn er dermed et alternativ til at være til rådighed og have tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er altså ikke hensigten, at tilskuddet til pasning af egne børn skal være et supplerende forsørgelsesgrundlag til en offentlig overførselsindkomst eller en arbejdsindtægt.

For det andet er det en betingelse, at ansøgeren ikke er omfattet af § 13, stk. 10, og § 13 f, stk. 1-4, jf. § 26, stk. 4-10, i lov om aktiv socialpolitik. Dette betyder, at personer, hvis ægtefælle modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, og som enten frivilligt er blevet hjemmegående og derfor ikke får hjælp efter aktivloven, eller som har mistet retten til hjælp på grund af 225 timers reglen, ikke kan modtage tilskud til pasning af egne børn efter dagtilbudsloven.

Endelig gælder for det tredje, at ansøgeren skal have opholdt sig her i landet i mindst 7 ud af de seneste 8 år. Opholdskravet er fastsat under hensyn til at modvirke en svækkelse af integrationen af udlændinge samt integrationen af børn med anden baggrund end dansk i det danske samfund. Kravet om ophold gælder dog ikke for personer, der er berettiget til ydelsen efter EU-retten, det vil bl.a. sige personer, som er berettigede til tilskuddet i medfør af EU-forordning nr. 492/2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen. Tilskud til pasning af egne børn er ikke omfattet af det specifikke formål for dagtilbud, jf. lovens § 7, stk. 4. Dette betyder bl.a., at der ikke stilles krav om, at hovedsproget i forbindelse med pasningen skal være dansk.

3.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Regeringen finder det afgørende, at børn, som passes i hjemmet, hvor forældrene modtager et offentligt tilskud til pasningen af barnet, får mulighed for at høre og tale det danske sprog, så barnets dansksproglige udvikling understøttes tidligst muligt.

Det foreslås på den baggrund at stille krav om, at den ansøgende forælder, udover de eksisterende betingelser, skal kunne dokumentere, at han/hun har tilstrækkelige dansk-kundskaber til at kunne udvikle barnets dansksproglige kompetencer. Det kan f.eks. være i form af dokumentation for, at han/hun har gennemført 9.-klasseprøven i dansk med mindst karakteren 2, bestået Prøve i Dansk 2 eller et tilsvarende niveau. Den foreslåede ordning med krav om tilstrækkelige dansk-kundskaber ved tilskud til pasning af egne børn skal ses i lyset af, at forskning peger på, at et godt læringsmiljø i hjemmet har stor betydning for udviklingen af børns kompetencer – herunder børns sproglige udvikling. Det vurderes derfor, at et krav om tilstrækkelige dansk-kundskaber hos den forælder, som passer barnet i hjemmet, vil være et vigtigt element i forhold til at sikre, at flere børn får et alderssvarende sprog og opnår de nødvendige dansksproglige kompetencer, når de begynder i børnehaveklassen.

Den foreslåede ændring skal, ligesom kravet om, at man skal have opholdt sig i landet i mindst 7 ud af de seneste 8 år, medvirke til at sikre, at flere børn integreres i det danske samfund.

Det foreslås endvidere, at kravet om tilstrækkelige dansk-kundskaber ikke skal gælde for EU/EØS-borgere, i det omfang retten til tilskuddet følger af EU-retten. Der henvises til punkt 8.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det samlede forslag skønnes til at medføre årlige merudgifter på 18,1 mio. kr. fra 2018 og følgende år. I 2017 skønnes forslaget samlet at medføre merudgifter på 10,0 mio. kr. De økonomiske konsekvenser er sammensat af merudgifter for staten og for kommunerne.

Forslaget skønnes at medføre merudgifter for staten på 1,5 mio. kr. i 2017 og 1,0 mio. kr. årligt i 2018 og de følgende år til udvikling og opdatering af sprogvurderingsmateriale for børn i alderen omkring 2 år. Udvikling af sprogvurderingsmateriale for børn i alderen omkring 2 år forudsættes igangsat i umiddelbar forlængelse af en vedtagelse af lovfor-slaget.

Ændringerne vedrørende udvidelse af 30 timers dagtilbuddet skønnes at medføre kommunale merudgifter til en plads i dagtilbud på 6,8 mio. kr. i 2017 og på 13,7 mio. kr. årligt i 2018 og de følgende år. Ændringerne vedr. tilskud til privat pasning og pasning af egne børn skønnes at medføre kommunale merudgifter til øget tilsyn på 1,7 mio. kr. i 2017 og på 3,4 mio. kr. årligt i 2018 og følgende år. Kommunerne kompenseres for merudgifter via regulering af det kommunale bloktilskud. De økonomiske konsekvenser af forslaget er forhandlet med kommunerne.

Forslaget berører ikke regioner. Der er ingen økonomiske og administrative konsekvenser for regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter, bortset fra § 1, nr. 13, ad dagtilbudslovens § 87, stk. 2, hvorefter kravet om tilstrækkelige dansk-kundskaber ved tilskud til pasning af egne børn, som ved forslagens § 1, nr. 12, foreslås indsat i dagtilbudslovens § 87, stk. 1, ikke skal gælde for EU-/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til tilskuddet.

Derudover følger det af lovforslagets i § 1, nr. 2 og 3, ad dagtilbudslovens § 11, stk. 3, at kommunalbestyrelsen på baggrund af en konkret, individuel vurdering beslutter, om børn af udlændinge, som har midlertidigt ophold her i landet på grundlag af beskæftigelse eller i henhold til EU-retten, skal have foretaget en sprogvurdering.

Lovforslaget vurderes på den baggrund at være i overensstemmelse med EU-retten.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 7. oktober 2016 til den 28. oktober 2016 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børne- og Kulturchefforeningen (BKF), Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforbund (BUPL), Daginstitutionernes Lands-Organi-

sation (DLO), Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Friskoleforening, Dansk Industri, Danske Handicaporganisationer (DH), Det Centrale Handicapråd, FOA - Fag og Arbejde, fobu, Foreningen af Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, FTF, KL, Landsforeningen af forældre til børn i dagtilbud (FOLA) og Socialpædagogernes Landsforbund.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Merudgifter for kommunerne på 8,5 mio. kr. i 2017 og 17,1 mio. kr. i 2018 og de følgende år. Merudgifter for staten på 1,5 mio. kr. i 2017 og 1,0 mio. kr. i 2018 og de følgende år.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	<p>Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter, bortset fra § 1, nr. 13, ad dagtilbudslovens § 87, stk. 2, hvorefter kravet om tilstrækkelige dansk kundskaber ved tilskud til pasning af egne børn, som ved forslaget § 1, nr. 12, foreslås indsat i dagtilbudslovens § 87, stk. 1, ikke skal gælde for EU-/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til tilskuddet.</p> <p>Derudover følger det af lovforslagets i § 1, nr. 2 og 3, ad dagtilbudslovens § 11, stk. 3, at kommunalbestyrelsen på baggrund af en konkret individuel vurdering beslutter, om børn af udlændinge, som har midlertidigt ophold her i landet på grundlag af beskæftigelse eller i henhold til EU-retten, skal have foretaget en sprogvurdering.</p> <p>Lovforslaget vurderes på den baggrund at være i overensstemmelse med EU-retten.</p>	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende § 4, stk. 1, i dagtilbudsloven skal kommunalbestyrelsen sørge for det nødvendige antal pladser i

dagtilbud herunder pladser i sprogstimuleringsstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 5.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 4, stk. 1. Den foreslåede ændring af lovens § 4, stk. 1, er en konsekvensændring af den foreslåede ændring af dagtilbudslovens § 11, stk. 5, jf. forslaget § 1, nr. 2, hvorefter bestemmelsen om sprogsti-

muleringstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen til tosprogede børn, som ikke går i dagtilbud, med forslaget fremover vil fremgå af stk. 8.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.2.

Til nr. 2

Det foreslås at nyaffatte § 11, hvor nyaffattelsen foreslås sat i kraft den 1. juli 2017, jf. forslaget § 3, stk. 1.

Der er tale om en midlertidig ordning, der blev indført med lov nr. 665 af 8. juni 2016 om lov om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Bedre rammer for at modtage og integrere flygtninge og styrket virksomhedsrettet integrationsprogram m.v.), hvorefter kommunerne med udgangspunkt i en konkret vurdering af det enkelte barns behov for sprogstimulering midlertidigt har fået mulighed for selv at tilrettelægge rammerne for sprogstimuleringsindsatsen over for børn af flygtninge med opholdstilladelse efter udlændingeloven, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 9.

Den midlertidige ordning er gældende i to år i perioden fra og med 1. juli 2016 til og med den 30. juni 2016.

Fra og med den 1. juli 2018 indføres ny retstilstand, jf. forslaget § 1, nr. 3.

Stk. 1 er en videreførelse af dagtilbudslovens § 11, stk. 1.

Efter § 11, stk. 1, har kommunalbestyrelsen ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af børn omkring 3 år, der er optaget i dagtilbud, når der på baggrund af sproglige, adfærdsmæssige eller andre forhold er en formodning om, at et barn kan have behov for sprogstimulering.

Med børn i alderen omkring 3 år menes børn i alderen 2 år og 10 mdr. til 3 år og 4 mdr. Afgrænsningen har udgangspunkt i den nuværende praksis for sprogvurderinger af 3-årige børn, da det sprogvurderingsmateriale, som hovedparten af kommunerne anvender, tager udgangspunkt i denne aldersmæssige afgrænsning. Aldersafgrænsningen skal sikre, at sprogvurderingen foretages, når børnene er omkring 3 år samtidig med, at der tages hensyn til, at kommunerne får fleksibilitet til at organisere og tilrettelægge sprogvurderingerne. Aldersafgrænsningen skal samtidig medvirke til, at sprogvurderingen foretages umiddelbart omkring barnets overgang fra f.eks. vuggestue til børnehave. Endvidere har afgrænsningen til formål at bidrage til, at børnenes eventuelle sproglige udfordringer identificeres tidligt i barnets liv, så den efterfølgende sprogstimulering kan medvirke til at sikre barnets generelle trivsel her og nu samt styrke barnets overgang til skolen.

Ved dagtilbud forstås daginstitutioner efter § 19, stk. 2-5, og dagpleje efter § 21, stk. 2 og 3.

Med forslaget vil det være en faglig vurdering af, om et barn har behov for sprogstimulering, der har betydning for, om

kommunen er forpligtet til at foretage en sprogvurdering af barnet. Hvis der er bekymring for barnets sproglige udvikling, er der pligt til at foretage en sprogvurdering af barnet med henblik på at afdække eventuelle sproglige udfordringer samt omfanget heraf. Udgangspunktet er, at der skal være en formodning om, at barnet kan have behov for sprogstimulering, men der skal ikke på forhånd kunne identificeres specifikke sproglige udfordringer hos barnet.

Der vil ikke være krav om forudgående accept fra forældrene i forbindelse med sprogvurderingen, jf. dagtilbudslovens § 12, stk. 1.

Sproglige forhold, der kan give anledning til bekymring for barnets sproglige udvikling, kan være åbenlyse sproglige udfordringer hos barnet, der umiddelbart kan konstateres, men det kan også være mere skjulte forhold, som andre ikke umiddelbart lægger mærke til hos barnet.

Adfærdsmæssige forhold, der kan give anledning til formodning om, at et barn kan have behov for sprogstimulering, kan være kontaktproblemer hos barnet, hvis barnet optræder aggressivt, uroligt, forstyrrende, tilbagetrukket, eller at der ses koncentrations- og forståelsesproblemer hos barnet. Et højt konfliktniveau og aggressiv adfærd kan hænge sammen med sproglige udfordringer hos barnet, hvis barnet ikke er i stand til på tilstrækkelig vis at gøre sig sprogligt forståelig over for andre børn og voksne og derfor benytter andre kommunikationsformer. Tilbagetrukket adfærd kan ligeledes være udtryk for sproglige udfordringer, som blot resulterer i manglende kommunikation og deltagelse fra barnets side. Forståelses- og/eller koncentrationsproblemer kan give sig til udtryk ved, at barnet ikke forstår en kollektiv besked og derved bliver urolig og forstyrrende eller ikke reagerer på de beskeder, der gives.

Der skal være fokus på, om der kan være andre forhold, der kan give anledning til bekymring for barnets sproglige udvikling. Viden om forhold i barnets hjemlige miljø, som kan begrænse eller forsinke barnets sproglige udvikling, kan skabe en formodning om, at barnet har behov for sprogstimulering.

En række af de faktorer, som kan have betydning for barnets sproglige udvikling, tager sit udgangspunkt i familien. Derfor bør kommunalbestyrelsen sikre, at forældrene inddrages i forbindelse med en afklaring af, om et barn kan have behov for sprogstimulering. Ved at inddrage forældrenes viden om barnet og familiens baggrund sikres et mere helhedsorienteret billede af barnet, ligesom inddragelsen af forældrene også kan bidrage til at sikre et tæt samarbejde omkring den fremadrettede understøttelse af barnets sprogudvikling i dagtilbud og hjem.

Det er naturligt, at sprogvurderingen af børn omkring 3 år, der er optaget i et dagtilbud, finder sted i barnets dagtilbud, så barnet oplever sprogvurderingen som en del af de almindelige aktiviteter i dagtilbuddet. Sprogvurderingen skal bruges som afsæt for at identificere børnenes ressourcer, der

også skal være i fokus i forhold til, hvordan det enkelte barn på bedst mulig vis tilegner sig dansksproglige kompetencer. Tosprogede børn kan således allerede have opbygget en sproglig viden og ballast på deres modersmål, som barnet anvender i forbindelse med tilegnelsen af dansksproglige kompetencer, der kan inddrages i forbindelse med sprogvurderingen og sprogstimuleringen.

Arbejdet med at stimulere og udvikle børnenes sproglige kompetencer er centralt i ethvert dagtilbuds indsats overfor såvel børnegruppen som det enkelte barn, jf. også den pædagogiske læreplan. Såfremt sprogvurdering og sprogstimulering finder sted i andet regi end dagtilbuddet, er det derfor en forudsætning, at dagtilbuddene inddrages i arbejdet med børnenes sproglige udvikling, så der bl.a. sikres en koordineret og samordnet indsats i forhold til det enkelte barn. Det er hensigten, at sprogvurderingen og sprogstimuleringen indgår i grundlaget for det daglige pædagogiske arbejde med børnenes sproglige udvikling.

§ 11, stk. 2, er en videreførelse af dagtilbudslovens § 11, stk. 2, hvor der dog sidst i bestemmelsen er indsat henvisning til nyt stk. 4.

Efter § 11, stk. 2, 1. pkt., er kommunalbestyrelsen forpligtet til at gennemføre en sprogvurdering af alle børn i alderen omkring 3 år, der ikke er optaget i et dagtilbud. Forpligtelsen bortfalder dog, hvis kommunalbestyrelsen har foretaget en sprogvurdering af alle børn uden for dagtilbud i 2-års-alderen, jf. den foreslåede § 11, stk. 4, jf. forslagens § 1, nr. 2. Kommunen kan dog beslutte, at børn af forældre, som i en midlertidig periode opholder sig i Danmark, ikke skal have foretaget en sprogvurdering, jf. den foreslåede § 11, stk. 3, og forslagens § 1, nr. 2.

Der vil ikke være krav om forudgående accept fra forældrene i forbindelse med sprogvurderingen, jf. dagtilbudslovens § 12, stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med sprogvurderingen af børn omkring 3 år, der ikke er optaget i et dagtilbud, gøre familierne opmærksomme på muligheden for en plads i et dagtilbud.

Bestemmelsen om sprogvurdering af alle børn, der ikke er optaget i et dagtilbud, har oprindeligt været reguleret i den daværende § 4 a, stk. 1, i folkeskoleloven om støtte til tosprogede børn til fremme af den sproglige udvikling, der endnu ikke har påbegyndt skolegang, som blev ophævet med lov nr. 630 af 11. juni 2010.

Bestemmelsen skal sikre, at kommunerne foretager en sprogvurdering af alle 3-årige børn, der ikke går i dagtilbud, og som ikke har modtaget en sprogvurdering i 2-års-alderen, med henblik på at identificere, hvorvidt barnet har behov for sprogstimulering til udvikling af deres danske sprog.

Efter § 11, stk. 2, 2. pkt., har kommunalbestyrelsen ansvaret for at gennemføre en sprogvurdering af alle børn i alderen 3 år og frem til skolestart, der ikke er optaget i et dagtilbud, hvis barnet ikke har fået foretaget en sprogvurdering i 2-års-alderen, jf. den foreslåede § 11, stk. 4, jf. forslagens § 1, nr.

2, eller i 3-års-alderen. Bestemmelsen retter sig mod de tilfælde, hvor f.eks. et 4½-årigt barn, der nyligt er kommet til Danmark med sin familie og har fået opholdstilladelse, ikke har fået foretaget en sprogvurdering i 3-års-alderen, jf. 1. pkt.

Med skolestart forstås det tidspunkt, hvor barnet overgår til skoleregi og dermed begynder i enten fritidshjem eller SFO (skolefritidsordning) forud for undervisningsstart eller påbegynder hjemmeundervisning eller starter i børnehaveklasse, jf. § 10 i bekendtgørelse om dagtilbud.

Den foreslåede § 11, stk. 3, er ny.

Det foreslås i § 11, stk. 3, at kommunalbestyrelsen på baggrund af en konkret, individuel vurdering beslutter, om børn af udlændinge, der har midlertidigt ophold her i landet på grundlag af beskæftigelse eller i henhold til EU-retten, ikke skal have foretaget en sprogvurdering i 3-års-alderen, jf. stk. 2 eller 2-års-alderen, jf. stk. 4, hvis kommunen har besluttet at fremrykke sprogvurderingen til 2-års-alderen.

Bestemmelsen er rettet mod børn af udlændinge, der har midlertidigt ophold i Danmark, f.eks. fordi en forælder arbejder som sæsonarbejder, er specialist i en virksomhed, arbejder i Danmark på forskerordningen eller lignende. De pågældende børn opholder sig således kun midlertidigt i Danmark og har derfor som udgangspunkt ikke behov for at lære dansk, idet børnene ikke varigt skal bo i Danmark, gå i dansk skole m.v.

Kommunalbestyrelsen beslutter, hvorvidt forældrenes ophold i Danmark har en sådan karakter, at det vurderes, at barnet, til trods for opholdets midlertidighed, vil have gavn af at lære dansk.

Kommunalbestyrelsen kan ved vurderingen lægge vægt på opholdets længde, hvorvidt forældrene har til hensigt at tage fast bopæl i Danmark, barnets bedste mv. Forældrene kan i den forbindelse f.eks. fremvise en ansættelseskontrakt eller tilsvarende for at dokumentere opholdets forventede varighed. Kommunalbestyrelsen skal i forhold til børn, hvis forældre har ophold her i landet efter EU-retten, endvidere tage forældrenes ønsker i betragtning.

Kommunalbestyrelsens beslutning om, hvorvidt barnet ikke skal have foretaget en sprogvurdering, skal basere sig på en konkret, individuel vurdering af de beskrevne forhold.

Den foreslåede § 11, stk. 4, er ny.

Det foreslås i § 11, stk. 4, at kommunerne kan beslutte at foretage en sprogvurdering af børn allerede i 2-års-alderen. Med forslaget kan kommunerne således styrke den tidlige indsats, idet de får mulighed for at fremrykke tidspunktet for den lovpligtige sprogvurdering til 2-års-alderen. Formålet med bestemmelsen er at understøtte kommunernes arbejde i forhold til tidligst muligt at kunne identificere de børn, der har behov for sprogstimulering, så kommunen kan iværksætte sprogstimulering til barnet med henblik på, at børne-

nes dansksproglige udvikling styrkes, og at børnene har de nødvendige dansksproglige kompetencer, når de begynder i skole.

Med 2-års-alderen menes børn i alderen fra omkring 22 mdr. til omkring 30 mdr.

Hvis kommunen beslutter at fremrykke tidspunktet for den lovpligtige sprogvurdering til 2-års-alderen, omfatter beslutningen både børn i 2-års-alderen, der er optaget i et dagtilbud, samt børn i 2-års-alderen, der ikke er optaget i et dagtilbud.

Kommunen skal således gennemføre en sprogvurdering af alle børn i 2-års-alderen, der er optaget i et dagtilbud, hvis der er formodning om, at barnet har behov for sprogstimulering, ligesom kommunen skal gennemføre en sprogvurdering af alle børn i 2-års-alderen, der ikke er optaget i et dagtilbud.

Rammer og kriterier for, hvornår et 2-årigt barn i dagtilbud og uden for dagtilbud skal have foretaget en sprogvurdering, følger gældende regler for sprogvurdering af 3-årige børn i og uden for dagtilbud, idet der henvises til bestemmelser og bemærkninger hertil, jf. den foreslåede § 11, stk. 1-3, jf. forslagens § 1, nr. 2.

Det nuværende it-understøttede sprogvurderingsmateriale, som Socialstyrelsen på vegne af ministeriet stiller gratis til rådighed for kommunerne, er udviklet med henblik på at kunne vurdere børns sprog i 3-års-alderen, 5½-års-alderen og børnehaveklassen. Der vil ligeledes være et sprogvurderingsmateriale målrettet børn i alderen omkring 2 år, som kommunerne kan anvende til at sprogvurdere børn i 2-års-alderen.

Materialet vil, som ved det nuværende sprogvurderingsmateriale, lægge op til, at sprogvurderingen af barnet kan foretages i dagtilbuddet, så barnet oplever sprogvurderingen som en del af de almindelige pædagogiske aktiviteter i dagtilbuddet. Sprogvurderingen skal fortsat fungere som et redskab, der, ud over det generelle pædagogiske arbejde med barnets udvikling og trivsel, kan sætte særlig fokus på barnets sproglige udvikling, som kan bidrage til at kvalificere den pædagogiske indsats og det læringsmiljø, der skal tilrettelægges for, at barnets sprog styrkes.

Hvis sprogvurderingen af barnet i 2-års-alderen viser, at barnet har behov for sprogstimulering, har kommunen pligt til at iværksætte sprogstimulering til barnet efter de regler for sprogstimulering, som er gældende for børn i 3-års-alderen. Dette indebærer, at kommunen på baggrund af en sprogvurdering af børn i og uden for dagtilbud i 2-års-alderen har pligt til at iværksætte sprogstimulering til de børn, som har behov for sprogstimulering, herunder optage 2-årige tosprogede børn i et sprogstimuleringsstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. forslagens § 1, nr. 2 og den foreslåede § 11, stk. 8.

Den foreslåede § 11, stk. 5, er ny.

Det foreslås i stk. 5, at kommunen ikke skal gennemføre en sprogvurdering på ny af børn i 3-års-alderen i dagtilbud og uden for dagtilbud, hvis kommunen har gennemført en sprogvurdering af børn i dagtilbud og uden for dagtilbud i 2-års-alderen, jf. den foreslåede § 11, stk. 4, og forslagens § 1 nr. 2.

Efter bestemmelsen har kommunen således kun pligt til at foretage én sprogvurdering af børn, hvor denne skal ske i enten 2-års-alderen, jf. stk. 4, eller 3-års-alderen, jf. stk. 1 og 2.

Den foreslåede § 11, stk. 6, er en videreførelse af dagtilbudslovens § 11, stk. 2, 3. pkt., hvor det dog foreslås, at bestemmelsen også omfatter forældre til børn i 2-års-alderen, der ikke går i dagtilbud og får foretaget en sprogvurdering.

Efter § 11, stk. 6, har kommunalbestyrelsen i forbindelse med en sprogvurdering af et barn i 2-års-alderen eller 3-års-alderen, der ikke går i dagtilbud, ansvaret for, at familierne gøres opmærksomme på muligheden for, at barnet kan optages i et dagtilbud med de muligheder, dette giver i form af at være sammen med andre jævnaldrende børn, stimulerende læringsmiljøer samt muligheden for yderligere stimulering af det danske sprog.

Den foreslåede § 11, stk. 7, er en videreførelse af dagtilbudslovens § 11, stk. 3, hvor der dog er indsat henvisning til sprogvurdering i 2-års-alderen, som følge af den foreslåede § 11, stk. 4, jf. forslagens § 1, nr. 2.

Efter § 11, stk. 7, har kommunalbestyrelsen ansvaret for, at alle børn i dagtilbud, hvor en sprogvurdering af barnet viser, at barnet har behov for sprogstimulering, tildeles sprogstimulering efter behov. Efter bestemmelsen har kommunalbestyrelsen ligeledes ansvaret for, at alle børn, der ikke er optaget i et dagtilbud, og hvor en sprogvurdering af barnet viser, at barnet har behov for sprogstimulering, tildeles sprogstimulering efter barnets behov.

Bestemmelsens 2. pkt. indebærer, at den enkelte kommune skal vurdere det konkrete omfang af den opfølgende sprogstimuleringsindsats. Det er afgørende, at der tages udgangspunkt i en konkret vurdering af barnets behov for sprogstimulering, så barnet modtager sprogstimulering, der modsvare dets konkrete behov. Ved vurdering af barnets behov for sprogstimulering skal der tages udgangspunkt i de udfordringer, som fremkommer på baggrund af sprogvurderingen efter stk. 1, 2 og 4.

Den foreslåede § 11, stk. 8, er en delvis videreførelse af dagtilbudslovens § 11, stk. 5, idet det foreslås at ophæve beskæftigelseskriteriet.

Det foreslås i § 11, stk. 8, at alle tosprogede børn, som ikke går i dagtilbud, og som på baggrund af en sprogvurdering i 2-års-alderen eller 3-års-alderen, jf. den foreslåede § 11, stk. 2 og 4, jf. forslagens § 1, nr. 2, vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter, skal have et sprogstimuleringsstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om

ugen. Med forslaget fjernes det nuværende beskæftigelses-kriterium, som efter de gældende regler er bestemmende for, hvorvidt et tosproget barn skal modtage 15 timers sprogstimulering om ugen eller optages i et sprogstimuleringstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen. Med forslaget er det således alene barnets sproglige kompetencer, som er afgørende for, hvorvidt barnet skal optages i et sprogstimuleringstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen.

Med tosprogede børn forstås børn, der har et andet modersmål end dansk, og som først ved kontakt med det omgivende samfund lærer dansk.

Som en konsekvens af forslaget, ophæves det nuværende 15 timers sprogstimuleringstilbud om ugen til tosprogede børn med behov for sprogstimulering, der ikke går i dagtilbud, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 4.

Sprogstimuleringstilbuddet til tosprogede børn i form af en plads i et dagtilbud har et omfang på 30 timer om ugen. Tilbuddet skal bidrage til, at barnet tilegner sig de nødvendige dansksproglige kompetencer, som er en af de væsentligste forudsætninger for, at barnet kan klare sig godt i skolen og videre i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet. Formålet med et sprogstimuleringstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen er således, at barnet skal opnå de nødvendige dansksproglige kompetencer, senest når barnet skal begynde i børnehaveklasse.

Sprogstimuleringstilbuddet i form af et dagtilbud 30 timer om ugen skal være en systematisk og målrettet sprogstimuleringsindsats tilpasset barnets særlige dansksproglige udfordringer med henblik på at styrke barnets dansksproglige kompetencer, hvor formålet er, at barnet har de nødvendige sproglige kompetencer, når barnet starter i børnehaveklasse. Herudover vil barnet indgå i læringsmiljøet i dagtilbuddet, hvor barnet vil deltage i de almindelige pædagogiske aktiviteter som f.eks. højtlesning, sang, rim, remser mv., og gennem leg, rutinesituationer og daglig dialog mellem børnene og mellem børn og voksne få stimuleret såvel sit danske sprog, som blive introduceret til andre aspekter af et bredt læringssyn i relation til f.eks. social udvikling, krop og bevægelse, natur og naturfænomener og kultur.

Opholdet i dagtilbuddet vil endvidere introducere barnet til et læringsmiljø, der bygger på demokratiske værdier med fokus på bl.a. tolerance, medbestemmelse, respekt for mangfoldighed og ligestilling mellem kønnene.

Sprogstimuleringstilbuddet på 30 timer om ugen foregår i et dagtilbud, hvor dagtilbuddet er omfattet af de krav til kvaliteten i indholdet, der følger af dagtilbudsloven herunder kravet om udarbejdelse af en pædagogisk læreplan. Sprogstimuleringen af barnet skal varetages af personer, der har særlige kvalifikationer, jf. den foreslåede § 1, nr. 2, og forslagens § 11, stk. 9.

Det er kommunalbestyrelsen, der beslutter, hvordan de 30 timer om ugen i dagtilbuddet tilrettelægges, og det er lederen af dagtilbuddet, der i dialog med familien, håndterer den

konkrete afholdelse af almindelig ferie, fridage mv. med børnene.

Det foreslås, at kommunen skal give et tilskud på 100 procent til sprogstimuleringstilbuddet i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen, hvorefter sprogstimuleringstilbuddet bliver gratis for de pågældende forældre, jf. forslagens § 1, nr. 8. Der vil i medfør af § 44 i dagtilbudsloven om bemyndigelse blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om kommunens tilskud.

Kommunen skal anvise en plads til barnet i et dagtilbud under kommunens forsyning, dvs. i en kommunal, selvejende eller udliciteret daginstitution eller i en kommunal eller privat dagpleje.

Optagelse i et sprogstimuleringstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen er omfattet af de almindelige regler for optagelse i dagtilbud. Dette indebærer, at forældrene som led i pasningsgarantien efter dagtilbudsloven har ret til en plads i et dagtilbud senest 3 måneder efter, at forældrene har skrevet deres barn op til et 30 timers dagtilbud. For at fremme det tidligt forebyggende og integrationsfremmende arbejde kan kommunen i deres retningslinjer for optagelse af børn i dagtilbud tage hensyn til, at disse børn kan have et behov for hurtigt at få en plads i et dagtilbud.

Afgørelser om, at et barn skal have et sprogstimuleringstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen er omfattet af de almindelige forvaltningsretlige regler om krav til afgørelsen. Afgørelsen kan påklages til Ankestyrelsen efter de almindelige regler i dagtilbudsloven.

Sprogstimuleringstilbuddet i form af et dagtilbud 30 timer om ugen skal opretholdes, indtil formålet er opnået, dvs. indtil barnet behersker dansk på niveau med jævnaldrende børn med dansk baggrund, så de kan få det samme ud af undervisningen som øvrige børn, når de begynder i skole.

Den foreslåede § 11, stk. 9 er en videreførelse af dagtilbudslovens § 11, stk. 6, hvor der dog er foretaget konsekvensændringer dels som følge af den foreslåede § 11, stk. 4, jf. forslagens § 1, nr. 2, dels som følge af nyaffattelsen af § 11.

Efter § 11, stk. 9, skal sprogvurdering og sprogstimulering af børn i og uden for dagtilbud udføres af personer, der har særlige kvalifikationer for at varetage sprogvurderingen og sprogstimuleringen. Det er den enkelte kommune, der har ansvaret for at sikre, at personalet, der forestår sprogvurderingen og sprogstimuleringen, har de fornødne kvalifikationer til opgaven.

Med personer, der har særlige kvalifikationer for at varetage sprogvurdering og sprogstimulering, menes personer, der er uddannet professionsbachelor som pædagog, eller personer, der på anden vis er kvalificeret til opgaven, som f.eks. pædagogisk personale med en Pædagogisk Grunduddannelse, der har et særligt kendskab til eller efteruddannelse i børns sprogudvikling.

Med personer, der har særlige kvalifikationer for at varetage sprog vurdering og sprogstimulering i forhold til tosprogede børn, menes, ud over ovenstående, personer, der har erhvervet sig den nødvendige faglige viden om andetsprogstilegnelse og tosprogede børns sprogudvikling gennem uddannelse vedrørende tosprogede børn, eller på anden vis gennem erfaring særligt har erhvervet den nødvendige faglige viden om dansk som andetsprog og tosprogede børns sprogudvikling. For tosprogede børn indebærer dette, at sprogvurdering f.eks. også kan foretages af medarbejdere ved Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR), som har kendskab til tosprogede børn.

Den foreslåede § 11, stk. 10, er en videreførelse af dagtilbudslovens § 11, stk. 7, hvor der dog er foretaget konsekvensændringer som følge af den foreslåede § 11, stk. 4, jf. forslagens § 1, nr. 2, samt som følge af nyaffattelsen af § 11.

Efter § 11, stk. 10, har kommunalbestyrelsen ansvaret for at sikre, at forældrene bliver inddraget i processen omkring sprogvurderingen og den efterfølgende sprogstimuleringsindsats i tilfælde, hvor barnet har behov for sprogstimulering. Det følger videre af bestemmelsen, at forældre, hvis barn modtager en sprogvurdering og eventuelt sprogstimulering, har ret til at få vejledning i, hvordan de i hjemmet selv kan understøtte deres barns sproglige udvikling.

Kommunalbestyrelsen skal således sikre, at barnets forældre inddrages i processen omkring sprogvurderingen og den opfølgende indsats samt modtager vejledning i, hvordan de kan understøtte deres barns sproglige udvikling. Inddragelsen af forældrene har til hensigt at sikre dialog med forældrene om baggrunden for og betydningen af, at deres barn modtager en sprogvurdering, og en eventuel opfølgning i form af sprogstimulering. Som led i dialogen med forældrene skal de oplyses om pligten til at lade deres barn deltage i sprogvurderingen og en eventuel sprogstimulering, såfremt sprogvurderingen viser, at der er behov herfor.

§ 11, stk. 11, er en videreførelse af dagtilbudslovens § 11, stk. 9, hvor der dog er foretaget en konsekvensændring som følge af nyaffattelsen af § 11. Herudover foreslås det, at kommunerne også får mulighed for at beslutte at fremrykke den lovpligtige sprogvurdering i 3-års-alderen til 2-års-alderen for børn af flygtninge med de af bestemmelsen nærmere definerede opholdsgrundlag.

Efter § 11, stk. 11, har kommunalbestyrelsen ansvaret for at give et sprogstimulerings tilbud til børn, der har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), børn, der er meddelt humanitær opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 9 b, stk. 1, børn, der er meddelt opholdstilladelse som udsendelseshindret, jf. § 9 c, stk. 2, og uledsagede udlændinge under 18 år, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 1 eller 2, børn, der er meddelt familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 9 c, stk. 1, med en herboende udlænding, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), § 9 b, stk. 1 (humanitær opholdstilladelse), eller § 9 c, stk. 2

(udsendelseshindrede), der ikke er optaget i et dagtilbud, og som på baggrund af en sprogvurdering efter § 11, stk. 2 og 4, vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter.

Kommunerne har med bestemmelsen fra og med den 1. juli 2016 til og med den 30. juni 2018 fået mulighed for selv at tilrettelægge rammerne for sprogstimuleringsindsatsen for den pågældende gruppe af børn, jf. forslagens § 1, nr. 2, 4, 6 og 8.

Det foreslås, at kommunerne får mulighed for også at fremrykke den lovpligtige sprogvurdering af den ovenfor definerede gruppe af børn af flygtninge til 2-års-alderen, jf. stk. 4.

Med udgangspunkt i en sprogvurdering af barnet i 3-års-alderen eller i en sprogvurdering i 2-års-alderen, jf. stk. 4, og en konkret vurdering af det enkelte barns behov, beslutter kommunen selv det tidsmæssige omfang af de sprogstimulerende aktiviteter til den i bestemmelsen definerede gruppe af børn, samt i hvilket omfang sprogstimuleringsindsatsen for det enkelte barn skal ske via optagelse i et dagtilbud.

De pågældende børn af flygtninge er således i denne periode ikke omfattet af dagtilbudslovens bestemmelser om sprogstimulering i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen til tosprogede børn, der ikke er optaget i et dagtilbud på tidspunktet for sprogvurderingen, jf. den foreslåede § 11, stk. 8, jf. forslagens § 1, nr. 2.

Det er en forudsætning, at sprogstimuleringen til den ovenfor definerede gruppe af børn ikke har en anden kvalitet eller et mindre omfang end det tilbud, som kommunerne i dag er forpligtet til at give til tosprogede børn, der ikke går i dagtilbud, jf. den foreslåede § 11, stk. 8, jf. forslagens § 1, nr. 2.

Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gives sprogstimulering til børn, som på baggrund af en sprogvurdering efter den foreslåede § 11, stk. 2 og 4, vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter, jf. således den foreslåede § 11, stk. 7, jf. forslagens § 1, nr. 2. Omfanget af sprogstimuleringen skal på baggrund af sprogvurderingen fastsættes ud fra det enkelte barns konkrete behov for sprogstimulering, jf. § 11, stk. 7, 2. pkt., jf. forslagens § 1, nr. 2.

Med bestemmelsen kan kommunerne med udgangspunkt i en konkret vurdering af det enkelte barns behov for sprogstimulering målrette sprogstimuleringsindsatsen, så barnet modtager sprogstimulering, der modsvarer dets konkrete behov. Ved vurdering af barnets behov for sprogstimulering skal der tages udgangspunkt i de udfordringer, som fremkommer på baggrund af sprogvurderingen i 2-års-alderen eller 3-års-alderen.

Sprogstimuleringsindsatsen skal så vidt muligt tilrettelægges, så barnets behov for kontinuitet tilgodeses, herunder f.eks. hensynet til, at barnet allerede kan være tilknyttet tilbud.

Afgørelse om, at et barn skal have et sprogstimulerings tilbud, jf. den foreslåede § 11, stk. 11, jf. forslaget § 1, nr. 2, er omfattet af de almindelige forvaltningsretlige regler om krav til afgørelsen. Afgørelsen kan påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i dagtilbudsloven.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.2.

Til nr. 3

Det foreslås at parallellaffatte dagtilbudslovens § 11, hvor den foreslåede § 11, stk. 11, jf. forslaget § 1, nr. 2, ophæves. Det foreslås, at parallellaffattelsen af § 11 træder i kraft den 1. juli 2018, jf. forslaget § 3, stk. 2.

Forslaget er en konsekvens af lov nr. 665 af 8. juni 2016 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Bedre rammer for at modtage og integrere flygtninge og styrket virksomhedsrettet integrationsprogram mv.), hvor der i en midlertidig periode på to år fra og med den 1. juli 2016 til og med den 30. juni 2018 gives mulighed for, at kommunerne selv tilrettelægger rammerne for sprogstimuleringsindsatsen for børn af flygtninge med nærmere specificerede opholdstilladelser efter udlændingeloven, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 9.

Den midlertidige ordning, som beskrevet ovenfor, ophører den 30. juni 2018, hvorefter der med forslaget § 1, nr. 3, genindføres en retstilstand, der svarer til § 11 i dagtilbudsloven med de ændringer, som følger af den foreslåede ny affattelse af § 11, jf. forslaget § 1, nr. 2.

Der er med forslaget ikke tilsigtet ændringer af gældende retstilstand eller tilsigtet en anden forståelse af dagtilbudslovens § 11 med undtagelse af de ændringer, som følger af forslaget § 1, nr. 2.

Efter § 11, stk. 1, har kommunalbestyrelsen ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af børn omkring 3 år, der er optaget i dagtilbud, når der på baggrund af sproglige, adfærdsmæssige eller andre forhold er en formodning om, at et barn kan have behov for sprogstimulering.

Med børn i alderen omkring 3 år menes børn i alderen 2 år og 10 mdr. til 3 år og 4 mdr. Afgrænsningen har udgangspunkt i den nuværende praksis for sprogvurderinger af 3-årige børn, da det sprogvurderingsmateriale, som hovedparten af kommunerne anvender, tager udgangspunkt i denne aldersmæssige afgrænsning. Aldersafgrænsningen skal sikre, at sprogvurderingen foretages, når børnene er omkring 3 år samtidig med, at der tages hensyn til, at kommunerne får fleksibilitet til at organisere og tilrettelægge sprogvurderingerne. Aldersafgrænsningen skal samtidig medvirke til, at sprogvurderingen foretages umiddelbart omkring barnets overgang fra f.eks. vuggestue til børnehave. Endvidere har afgrænsningen til formål at bidrage til, at børnenes eventuelle sproglige udfordringer identificeres tidligt i barnets liv, så den efterfølgende sprogstimulering kan medvirke til at sikre

barnets generelle trivsel her og nu samt styrke barnets overgang til skolen.

Ved dagtilbud forstås daginstitutioner efter § 19, stk. 2-5, og dagpleje efter § 21, stk. 2 og 3.

Med forslaget vil det være en faglig vurdering af, om et barn har behov for sprogstimulering, der har betydning for, om kommunen er forpligtet til at foretage en sprogvurdering. Hvis der er bekymring for barnets sproglige udvikling, er der pligt til at foretage en sprogvurdering af barnet med henblik på at afdække eventuelle sproglige udfordringer samt omfanget heraf. Udgangspunktet er, at der skal være en formodning om, at barnet kan have behov for sprogstimulering, men der skal ikke på forhånd kunne identificeres specifikke sproglige udfordringer hos barnet.

Der vil ikke være krav om forudgående accept fra forældrene i forbindelse med sprogvurderingen, jf. dagtilbudslovens § 12, stk. 1.

Sproglige forhold, der kan give anledning til bekymring for barnets sproglige udvikling, kan være åbenlyse sproglige udfordringer hos barnet, der umiddelbart kan konstateres, men det kan også være mere skjulte forhold, som andre ikke umiddelbart lægger mærke til hos barnet.

Adfærdsmæssige forhold, der kan give anledning til formodning om, at et barn kan have behov for sprogstimulering, kan være kontaktproblemer hos barnet, hvis barnet optræder aggressivt, uroligt, forstyrrende, tilbagetrukket, eller at der ses koncentrations- og forståelsesproblemer hos barnet. Et højt konfliktniveau og aggressiv adfærd kan hænge sammen med sproglige udfordringer hos barnet, hvis barnet ikke er i stand til på tilstrækkelig vis at gøre sig sprogligt forståelig over for andre børn og voksne og derfor benytter andre kommunikationsformer. Tilbagetrukket adfærd kan ligeledes være udtryk for sproglige udfordringer, som blot resulterer i manglende kommunikation og deltagelse fra barnets side. Forståelses- og/eller koncentrationsproblemer kan give sig til udtryk ved, at barnet ikke forstår en kollektiv besked og derved bliver urolig og forstyrrende eller ikke reagerer på de beskeder, der gives.

Der skal være fokus på, om der kan være andre forhold, der kan give anledning til bekymring for barnets sproglige udvikling. Viden om forhold i barnets hjemlige miljø, som kan begrænse eller forsinke barnets sproglige udvikling, kan skabe en formodning om, at barnet har behov for sprogstimulering.

En række af de faktorer, som kan have betydning for barnets sproglige udvikling, tager sit udgangspunkt i familien. Derfor bør kommunalbestyrelsen sikre, at forældrene inddrages i forbindelse med en afklaring af, om et barn kan have behov for sprogstimulering. Ved at inddrage forældrenes viden om barnet og familiens baggrund sikres et mere helhedsorienteret billede af barnet, ligesom inddragelsen af forældrene også kan bidrage til at sikre et tæt samarbejde omkring den

fremadrettede understøttelse af barnets sprogudvikling i dagtilbud og hjem.

Det er naturligt, at sprogvurderingen af børn omkring 3 år, der er optaget i et dagtilbud, finder sted i barnets dagtilbud, så barnet oplever sprogvurderingen som en del af de almindelige aktiviteter i dagtilbuddet. Sprogvurderingen skal bruges som afsæt for at identificere børnenes ressourcer, der også skal være i fokus i forhold til, hvordan det enkelte barn på bedst mulig vis tilegner sig dansksproglige kompetencer. Tosprogede børn kan således allerede have opbygget en sproglig viden og ballast på deres modersmål, som barnet anvender i forbindelse med tilegnelsen af dansksproglige kompetencer, der kan inddrages i forbindelse med sprogvurderingen og sprogstimuleringen.

Arbejdet med at stimulere og udvikle børnenes sproglige kompetencer er centralt i ethvert dagtilbuds indsats overfor såvel børnegruppen som det enkelte barn, jf. også den pædagogiske læreplan. Såfremt sprogvurdering og sprogstimulering finder sted i andet regi end dagtilbuddet, er det derfor en forudsætning, at dagtilbuddene inddrages i arbejdet med børnenes sproglige udvikling, så der bl.a. sikres en koordineret og samordnet indsats i forhold til det enkelte barn. Det er hensigten, at sprogvurderingen og sprogstimuleringen indgår i grundlaget for det daglige pædagogiske arbejde med børnenes sproglige udvikling.

Efter § 11, stk. 2, 1. pkt., er kommunalbestyrelsen forpligtet til at gennemføre en sprogvurdering af alle børn i alderen omkring 3 år, der ikke er optaget i et dagtilbud. Forpligtelsen bortfalder dog, hvis kommunalbestyrelsen har foretaget en sprogvurdering af alle børn uden for dagtilbud i 2-årsalderen, jf. den foreslåede § 11, stk. 4, jf. forslaget § 1, nr. 2. Kommunen kan dog beslutte, at børn af forældre, som i en midlertidig periode opholder sig i Danmark, ikke skal have foretaget en sprogvurdering, jf. den foreslåede § 11, stk. 3, og forslaget § 1, nr. 2.

Der vil ikke være krav om forudgående accept fra forældrene i forbindelse med sprogvurderingen, jf. dagtilbudslovens § 12, stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med sprogvurderingen af børn omkring 3 år, der ikke er optaget i et dagtilbud, gøre familierne opmærksomme på muligheden for en plads i et dagtilbud.

Bestemmelsen om sprogvurdering af alle børn, der ikke er optaget i et dagtilbud, har oprindeligt været reguleret i den daværende § 4 a, stk. 1, i folkeskoleloven om støtte til tosprogede børn til fremme af den sproglige udvikling, der endnu ikke har påbegyndt skolegang, som blev ophævet med lov nr. 630 af 11. juni 2010. Bestemmelsen skal sikre, at kommunerne foretager en sprogvurdering af alle 3-årige børn, der ikke går i dagtilbud, og som ikke har modtaget en sprogvurdering i 2-årsalderen, med henblik på at identificere, hvorvidt barnet har behov for sprogstimulering til udvikling af deres danske sprog.

Efter § 11, stk. 2, 2. pkt., har kommunalbestyrelsen ansvaret for at gennemføre en sprogvurdering af alle børn i alderen 3 år og frem til skolestart, der ikke er optaget i et dagtilbud, hvis barnet ikke har fået foretaget en sprogvurdering i 2-årsalderen, jf. den foreslåede § 11, stk. 4, jf. forslaget § 1, nr. 2, eller i 3-årsalderen. Bestemmelsen retter sig mod de tilfælde, hvor f.eks. et 4½-årigt barn, der nyligt er kommet til Danmark med sin familie og har fået opholdstilladelse ikke har fået foretaget en sprogvurdering i 3-årsalderen, jf. 1. pkt.

Med skolestart forstås det tidspunkt, hvor barnet overgår til skoleregi og dermed begynder i enten fritidshjem eller SFO (skolefritidsordning) forud for undervisningsstart eller påbegynder hjemmeundervisning eller starter i børnehaveklasse, jf. § 10 i bekendtgørelse om dagtilbud.

Det foreslås i § 11, stk. 3, at kommunalbestyrelsen på baggrund af en konkret, individuel vurdering beslutter, om børn af udlændinge, der har midlertidigt ophold her i landet på grundlag af beskæftigelse eller i henhold til EU-retten, ikke skal have foretaget en sprogvurdering i 3-årsalderen, jf. stk. 2, eller 2-årsalderen, jf. stk. 4, hvis kommunen har besluttet at fremrykke sprogvurderingen til 2-årsalderen.

Bestemmelsen er rettet mod børn af udlændinge, der har midlertidigt ophold i Danmark, f.eks. fordi en forælder arbejder som sæsonarbejder, er specialist i en virksomhed, arbejder i Danmark på forskerordningen eller lignende. De pågældende børn opholder sig således kun midlertidigt i Danmark og har derfor som udgangspunkt ikke behov for at lære dansk, idet børnene ikke varigt skal bo i Danmark, gå i dansk skole mv.

Kommunalbestyrelsen beslutter, hvorvidt forældrenes ophold i Danmark har en sådan karakter, at det vurderes, at barnet, til trods for opholdets midlertidighed, vil have gavn af at lære dansk.

Kommunalbestyrelsen kan ved vurderingen lægge vægt på opholdets længde, hvorvidt forældrene har til hensigt at tage fast bopæl i Danmark, barnets bedste mv. Forældrene kan i den forbindelse f.eks. fremvise en ansættelseskontrakt eller tilsvarende for at dokumentere opholdets forventede varighed. Kommunalbestyrelsen skal i forhold til børn, hvis forældre har ophold her i landet efter EU-retten, endvidere tage forældrenes ønsker i betragtning.

Kommunalbestyrelsens beslutning om, hvorvidt barnet ikke skal have foretaget en sprogvurdering, skal basere sig på en konkret, individuel vurdering af de beskrevne forhold.

Efter § 11, stk. 4, kan kommunerne beslutte at foretage en sprogvurdering af børn allerede i 2-årsalderen. Med forslaget kan kommunerne således styrke den tidlige indsats, idet de får mulighed for at fremrykke tidspunktet for den lovpligtige sprogvurdering til 2-årsalderen. Formålet med bestemmelsen er at understøtte kommunernes arbejde i forhold til tidligst muligt at kunne identificere de børn, der har behov for sprogstimulering, så kommunen kan iværksættes sprog-

stimulering til barnet med henblik på, at børnenes dansk-sproglige udvikling styrkes, og børnene har de nødvendige dansksproglige kompetencer, når de begynder i skole.

Med 2-års-alderen menes børn i alderen fra omkring 22 mdr. til omkring 30 mdr.

Hvis kommunen beslutter at fremrykke tidspunktet for den lovpligtige sprogvurdering til 2-års-alderen, omfatter beslutningen både børn i 2-års-alderen, der er optaget i et dagtilbud samt børn i 2-års-alderen, der ikke er optaget i et dagtilbud.

Kommunen skal således gennemføre en sprogvurdering af alle børn i 2-års-alderen, der er optaget i et dagtilbud, hvis der er formodning om, at barnet har behov for sprogstimulering, ligesom kommunen skal gennemføre en sprogvurdering af alle børn i 2-års-alderen, der ikke er optaget i et dagtilbud.

Rammer og kriterier for, hvornår et 2-årigt barn i dagtilbud og uden for dagtilbud skal have foretaget en sprogvurdering følger gældende regler for sprogvurdering af 3-årige børn i og uden for dagtilbud, idet der henvises til bestemmelser og bemærkninger hertil, jf. den foreslåede § 11, stk. 1 og 2, jf. forslaget § 1, nr. 2. Det nuværende it-understøttede sprogvurderingsmateriale, som Socialstyrelsen på vegne af ministeriet stiller gratis til rådighed for kommunerne, er udviklet med henblik på at kunne vurdere børns sprog i 3-års-alderen, 5½-års-alderen og børnehaveklassen. Der vil ligeledes være et sprogvurderingsmateriale målrettet børn i alderen omkring 2 år, som kommunerne kan anvende til at sprogvurdere børn i 2-års-alderen.

Materialet vil, som ved det nuværende sprogvurderingsmateriale, lægge op til, at sprogvurderingen af barnet kan foretages i dagtilbuddet, så barnet oplever sprogvurderingen som en del af de almindelige pædagogiske aktiviteter i dagtilbuddet. Sprogvurderingen skal fortsat fungere som et redskab, der, ud over det generelle pædagogiske arbejde med barnets udvikling og trivsel, kan sætte særlig fokus på barnets sproglige udvikling, som kan bidrage til at kvalificere den pædagogiske indsats og det læringsmiljø, der skal tilrettelægges for, at barnets sprog styrkes.

Hvis sprogvurderingen af barnet i 2-års-alderen viser, at barnet har behov for sprogstimulering, har kommunen pligt til at iværksætte sprogstimulering til barnet efter de regler for sprogstimulering, som er gældende for børn i 3-års-alderen.

Dette indebærer, at kommunen på baggrund af en sprogvurdering af børn i og uden for dagtilbud i 2-års-alderen har pligt til at iværksætte sprogstimulering til de børn, som har behov for sprogstimulering, herunder optage 2-årige tosprogede børn i et sprogstimuleringstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. forslaget § 1, nr. 2 og den foreslåede § 11, stk. 8.

Efter § 11, stk. 5, skal kommunen ikke gennemføre en sprogvurdering på ny af børn i 3-års-alderen i dagtilbud og

uden for dagtilbud, hvis kommunen har gennemført en sprogvurdering af børn i dagtilbud og uden for dagtilbud i 2-års-alderen.

Efter bestemmelsen har kommunen således kun pligt til at foretage én sprogvurdering af børn, hvor denne skal ske i enten 2-års-alderen, jf. stk. 4, eller 3-års-alderen, jf. stk. 1 og 2.

Efter § 11, stk. 6, har kommunalbestyrelsen i forbindelse med en sprogvurdering af et barn i 2-års-alderen eller 3-års-alderen, der ikke går i dagtilbud, ansvaret for, at familierne gøres opmærksomme på muligheden for, at barnet kan optages i et dagtilbud med de muligheder, dette giver i form af at være sammen med andre jævnaldrende børn, stimulerende læringsmiljøer samt muligheden for yderligere stimulering af det danske sprog.

Efter § 11, stk. 7, har kommunalbestyrelsen ansvaret for, at alle børn i dagtilbud, hvor en sprogvurdering af barnet viser, at barnet har behov for sprogstimulering, jf. stk. 1 og 4, tildeles sprogstimulering efter behov. Efter bestemmelsen har kommunalbestyrelsen ligeledes ansvaret for, at alle børn, der ikke er optaget i et dagtilbud, og hvor en sprogvurdering af barnet viser, at barnet har behov for sprogstimulering, jf. stk. 2 og 4, tildeles sprogstimulering efter barnets behov.

Bestemmelsens 2. pkt., indebærer, at den enkelte kommune skal vurdere det konkrete omfang af den opfølgende sprogstimuleringsindsats. Det er afgørende, at der tages udgangspunkt i en konkret vurdering af barnets behov for sprogstimulering, så barnet modtager sprogstimulering, der modsvare dets konkrete behov. Ved vurdering af barnets behov for sprogstimulering skal der tages udgangspunkt i de udfordringer, som fremkommer på baggrund af sprogvurderingen efter stk. 1, 2 og 4.

Efter § 11, stk. 8, skal alle tosprogede børn, som ikke går i dagtilbud, og som på baggrund af en sprogvurdering i 2-års-alderen eller 3-års-alderen, jf. den foreslåede § 11, stk. 2 og 4, jf. forslaget § 1, nr. 2, vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter, have et sprogstimuleringstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen. Med forslaget fjernes det nuværende beskæftigelseskrITERIUM, som efter de gældende regler er bestemmende for, hvorvidt et tosproget barn skal modtage 15 timers sprogstimulering om ugen eller optages i et sprogstimuleringstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen. Med forslaget er det således alene barnets sproglige kompetencer, som er afgørende for, hvorvidt barnet skal optages i et sprogstimuleringstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen.

Med tosprogede børn forstås børn, der har et andet modersmål end dansk, og som først ved kontakt med det omgivende samfund lærer dansk.

Som en konsekvens af forslaget, ophæves det nuværende 15 timers sprogstimuleringstilbud om ugen til tosprogede børn med behov for sprogstimulering, der ikke går i dagtilbud, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 4.

Sprogstimuleringsstilbuddet til tosprogede børn i form af en plads i et dagtilbud har et omfang på 30 timer om ugen. Tilbuddet skal bidrage til, at barnet tilegner sig de nødvendige dansksproglige kompetencer, som er en af de væsentligste forudsætninger for, at barnet kan klare sig godt i skolen og videre i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet. Formålet med et sprogstimuleringsstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen er således, at barnet skal opnå de nødvendige dansksproglige kompetencer, senest når barnet skal begynde i børnehaveklasse.

Sprogstimuleringsstilbuddet i form af et dagtilbud 30 timer om ugen skal være en systematisk og målrettet sprogstimuleringsindsats tilpasset barnets særlige dansksproglige udfordringer med henblik på at styrke barnets dansksproglige kompetencer, hvor formålet er, at barnet har de nødvendige sproglige kompetencer, når barnet starter i børnehaveklasse. Herudover vil barnet indgå i læringsmiljøet i dagtilbuddet, hvor barnet vil deltage i de almindelige pædagogiske aktiviteter som f.eks. højtlesning, sang, rim, remser mv., og gennem leg, rutinesituationer og daglig dialog mellem børnene og mellem børn og voksne få stimuleret såvel sit danske sprog som blive introduceret til andre aspekter af et bredt læringsssyn i relation til f.eks. social udvikling, krop og bevægelse, natur og naturfænomener og kultur.

Opholdet i dagtilbuddet vil endvidere introducere barnet til et læringsmiljø, der bygger på demokratiske værdier med fokus på bl.a. tolerance, medbestemmelse, respekt for mangfoldighed og ligestilling mellem kønnene.

Sprogstimuleringsstilbud på 30 timer om ugen foregår i et dagtilbud, hvor dagtilbuddet er omfattet af de krav til kvaliteten i indholdet, der følger af dagtilbudsloven herunder kravet om udarbejdelse af en pædagogisk læreplan. Sprogstimuleringen af barnet skal varetages af personer, der har særlige kvalifikationer, jf. den foreslåede § 1, nr. 3 og forslaget § 11, stk. 9.

Det er kommunalbestyrelsen, der beslutter, hvordan de 30 timer om ugen i dagtilbuddet tilrettelægges, og det er lederen af dagtilbuddet, der i dialog med familien håndterer den konkrete afholdelse af almindelig ferie, fridage mv. med børnene.

Kommunen skal give et tilskud på 100 procent til sprogstimuleringsstilbuddet i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen, hvorefter sprogstimuleringsstilbuddet bliver gratis for de pågældende forældre, jf. forslaget § 1, nr. 9. Der vil i medfør af § 44 i dagtilbudsloven om bemyndigelse blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om kommunens tilskud.

Kommunen skal anvise en plads til barnet i et dagtilbud under kommunens forsyning, dvs. i en kommunal, selvejende eller udliciteret daginstitution eller i en kommunal eller privat dagpleje.

Optagelse i et sprogstimuleringsstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen er omfattet af de almindelige regler for

optagelse i dagtilbud. Dette indebærer, at forældrene som led i pasningsgarantien efter dagtilbudsloven har ret til en plads i et dagtilbud senest 3 måneder efter, at forældrene har skrevet deres barn op til et 30 timers dagtilbud. For at fremme det tidligt forebyggende og integrationsfremmende arbejde kan kommunen i deres retningslinjer for optagelse af børn i dagtilbud tage hensyn til, at disse børn kan have et behov for hurtigt at få en plads i et dagtilbud.

Afgørelser om, at et barn skal have et sprogstimuleringsstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen er omfattet af de almindelige forvaltningsretlige regler om krav til afgørelsen. Afgørelsen kan påklages til Ankestyrelsen efter de almindelige regler i dagtilbudsloven.

Sprogstimuleringsstilbuddet i form af et dagtilbud 30 timer om ugen skal opretholdes, indtil formålet er opnået, dvs. indtil barnet behersker dansk på niveau med jævnaldrende børn med dansk baggrund, så de kan få det samme ud af undervisningen som øvrige børn, når de begynder i skole.

Efter § 11, stk. 9, skal sprogvurdering og sprogstimulering af børn i og uden for dagtilbud udføres af personer, der har særlige kvalifikationer for at varetage sprogvurderingen og sprogstimuleringen. Det er den enkelte kommune, der har ansvaret for at sikre, at personalet, der forestår sprogvurderingen og sprogstimuleringen, har de fornødne kvalifikationer til opgaven.

Med personer, der har særlige kvalifikationer for at varetage sprogvurdering og sprogstimulering, menes personer, der er uddannet professionsbachelor som pædagog, eller personer, der på anden vis er kvalificeret til opgaven, som f.eks. pædagogisk personale med en Pædagogisk Grunduddannelse, der har et særligt kendskab til eller efteruddannelse i børns sprogudvikling.

Med personer, der har særlige kvalifikationer for at varetage sprogvurdering og sprogstimulering i forhold til tosprogede børn, menes, ud over ovenstående, personer, der har erhvervet sig den nødvendige faglige viden om andetsprogstilgelse og tosprogede børns sprogudvikling gennem uddannelse vedrørende tosprogede børn, eller på anden vis gennem erfaring særligt har erhvervet den nødvendige faglige viden om dansk som andetsprog og tosprogede børns sprogudvikling. For tosprogede børn indebærer dette, at sprogvurdering f.eks. også kan foretages af medarbejdere ved Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR), som har kendskab til tosprogede børn.

Efter § 11, stk. 10, har kommunalbestyrelsen ansvaret for at sikre, at forældrene bliver inddraget i processen omkring sprogvurderingen og den efterfølgende sprogstimuleringsindsats i tilfælde, hvor barnet har behov for sprogstimulering. Det følger videre af bestemmelsen, at forældre, hvis barn modtager en sprogvurdering og eventuelt sprogstimulering har ret til at få vejledning i, hvordan de i hjemmet selv kan understøtte deres barns sproglige udvikling.

Kommunalbestyrelsen skal således sikre, at barnets forældre inddrages i processen omkring sprogvurderingen og den opfølgende indsats samt modtager vejledning i, hvordan de kan understøtte deres barns sproglige udvikling. Inddragelsen af forældrene har til hensigt at sikre dialog med forældrene om baggrunden for og betydningen af, at deres barn modtager en sprogvurdering, og en eventuel opfølgning i form af sprogstimulering. Som led i dialogen med forældrene skal de oplyses om pligten til at lade deres barn deltage i sprogvurderingen og en eventuel sprogstimulering, såfremt sprogvurderingen viser, at der er behov herfor.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.2.

Til nr. 4

Efter gældende regler, jf. dagtilbudslovens § 12, stk. 1, har forældre for så vidt angår børn i 3-års-alderen pligt til at lade deres børn deltage i sprogvurdering og eventuel sprogstimulering eller i en sprogstimulering, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves af den sprogstimulering, som kommunen tilbyder.

Det foreslås, at den nuværende pligt for forældre til at lade deres børn deltage i en sprogvurdering og en eventuel sprogstimulering udvides til også at omfatte forældre til børn i 2-års-alderen, jf. den foreslåede § 11, stk. 4, som giver kommunen mulighed for at fremrykke den lovpligtige sprogvurdering og sprogstimulering af børn til 2-års-alderen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.2.

Til nr. 5

Det foreslås at affatte dagtilbudslovens § 12, stk. 1, hvor denne foreslås sat i kraft den 1. juli 2018, jf. forslaget § 3, stk. 2.

Den foreslåede nyaffattelse af dagtilbudslovens 12, stk. 1, er begrundet i, at dagtilbudslovens § 11, stk. 11, kun er gældende i en midlertidig periode på to år fra og med den 1. juli 2016 til og med den 30. juni 2018, hvorefter kommunerne i denne periode har mulighed for selv at tilrettelægge rammerne for sprogstimuleringsindsatsen for børn af flygtninge med en række nærmere specificerede opholdstilladelser efter udlændingeloven, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 11, som affattet ved nr. § 1, nr. 2.

Den midlertidige ordning ophører den 30. juni 2018, hvorefter der fra den 1. juli 2018 foreslås genindført en retstilstand, der svarer til § 12, stk. 1, i dagtilbudsloven, som denne er gældende med de ændringer, som følger af forslaget § 1, nr. 4.

Der er med forslaget ikke tilsigtet ændringer af gældende retstilstand eller tilsigtet en anden forståelse af dagtilbudslo-

vens § 12, stk. 1, med undtagelse af de ændringer, som følger af forslaget § 1, nr. 4.

Efter § 12, stk. 1, har forældre med børn i dagtilbud samt forældre med børn, der ikke er optaget i et dagtilbud, pligt til at lade deres børn deltage i en sprogvurdering efter § 11, stk. 1, 2 og 4 og en eventuel sprogstimulering efter § 11, stk. 7 og 8. Forældre til et barn med behov for sprogstimulering har dog også mulighed for selv at forestå sprogstimuleringen af deres barn. Hvis forældrene selv forestår sprogstimuleringen af deres barn, er det et krav, at sprogstimuleringen skal stå mål med, hvad der almindeligvis kræves af den sprogstimulering, som kommunen tilbyder.

Det er kommunen, der vurderer, om forældrenes sprogstimulering står mål med det tilbud, som kommunen tilbyder. Såfremt forældrene selv varetager barnets sprogstimulering, skal forældrene opfylde de kvalifikationskrav, som der efter den foreslåede § 11, stk. 9, jf. forslaget § 1, nr. 2, stilles til personer, der skal varetage sprogvurdering og sprogstimulering af børn.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.2.

Til nr. 6

Efter gældende ret, jf. dagtilbudslovens § 12, stk. 3, skal kommunen træffe afgørelse om standsning af børneydelsen for de forældre, som ikke efterlever pligten til at lade deres barn deltage i en sprogvurdering og eventuel sprogstimulering, jf. lovens § 12, stk. 1.

Det foreslås, at kommunens nuværende pligt til at standse børneydelsen for de forældre, som ikke efterlever pligten til at lade deres barn deltage i en sprogvurdering og eventuel sprogstimulering, udvides til også at omfatte forældre til børn, der modtager en sprogvurdering og eventuel sprogstimulering i 2-års-alderen, jf. den foreslåede § 11, stk. 4, jf. forslaget § 1, nr. 2.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.2.

Til nr. 7

Det foreslås at affatte dagtilbudslovens § 12, stk. 3, hvor denne foreslås sat i kraft den 1. juli 2018, jf. forslaget § 3, stk. 2.

Den foreslåede nyaffattelse af dagtilbudslovens 12, stk. 3, er begrundet i, at den gældende § 11, stk. 9, kun er gældende i en midlertidig periode på to år fra og med den 1. juli 2016 til og med den 30. juni 2018, hvorefter kommunerne i denne periode har mulighed for selv at tilrettelægge rammerne for sprogstimuleringsindsatsen for børn af flygtninge med en række nærmere specificerede opholdstilladelser efter udlændingeloven, jf. den foreslåede § 11, stk. 11.

Den midlertidige periode ophører den 30. juni 2018, hvorefter der fra den 1. juli 2018 foreslås genindført en retstilstand, der svarer til § 12, stk. 3, i dagtilbudsloven, som denne er gældende med de ændringer, som følger af forslaget § 1, nr. 6.

Der er med forslaget ikke tilsigtet ændringer af gældende retstilstand eller tilsigtet en anden forståelse af dagtilbudslovens § 12, stk. 1, med undtagelse af de ændringer, som følger af forslaget § 1, nr. 6.

Efter § 12, stk. 3, skal kommunen forud for, at et barn skal modtage en sprogvurdering efter dagtilbudslovens § 11, stk. 1, 2 og 4, og eventuel sprogstimulering efter dagtilbudslovens § 11, stk. 7 og 8, oplyse forældrene om, at kommunen skal træffe afgørelse om standsning af børneydelsen, hvis forældrene ikke lader deres barn deltage i sprogvurdering mv. Kommunen skal sikre, at forældre med børn, der skal modtage en sprogvurdering og eventuel sprogstimulering er gjort bekendt med og forstår betydningen af, at forældre, der ikke lader deres barn deltage i en sprogvurdering mv., kan få standset udbetalingen af børneydelsen. Informationen til forældrene kan f.eks. finde sted via en samtale med forældrene eller ved brev, og det skal kunne dokumenteres, at forældrene er gjort bekendt med reglerne om standsning af børneydelsen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.2.

Til nr. 8

Efter dagtilbudslovens § 43, stk. 1, nr. 5 skal kommunalbestyrelsen give et tilskud, når et barn med behov for sprogstimulering er optaget i et sprogstimuleringsstilbud i form af en plads i dagtilbud 30 timer om ugen, jf. den foreslåede § 11, stk. 8 og 11 og forslaget § 1, nr. 2.

Den foreslåede ændring af § 43, stk. 1, nr. 5, er en konsekvensændring, som følge af den foreslåede nyaffattelse af § 11, jf. forslaget § 1, nr. 2, hvor den nuværende styk-nummerering af dagtilbudslovens § 11 ændres.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.2.

Til nr. 9

Det foreslås at affatte dagtilbudslovens § 43, stk. 1, nr. 5, hvor denne foreslås sat i kraft den 1. juli 2018, jf. forslaget § 3, stk. 2.

Den foreslåede nyaffattelse af dagtilbudslovens § 43, stk. 1, nr. 5, er begrundet i, at dagtilbudslovens § 11, stk. 9, kun er indført i en midlertidig periode på to år fra og med den 1. juli 2016 til og med den 30. juni 2018, hvorefter kommunerne i denne periode har mulighed for selv at tilrettelægge rammerne for sprogstimuleringsindsatsen for børn af flygt-

ninge med en række nærmere specificerede opholdstilladelser efter udlændingeloven, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 9.

Den midlertidige ordning ophører den 30. juni 2018, hvorefter der fra den 1. juli 2018 foreslås genindført en retstilstand, der svarer til § 43, stk. 1, nr. 5, i dagtilbudsloven, som denne er gældende med de ændringer, som følger af forslaget § 1, nr. 8.

Der er med forslaget ikke tilsigtet ændringer af gældende retstilstand eller tilsigtet en anden forståelse af dagtilbudslovens § 43, stk. 1, nr. 5, med undtagelse af de ændringer, som følger af forslaget § 1, nr. 8.

Efter dagtilbudslovens § 43, stk. 1, nr. 5 skal kommunalbestyrelsen give et tilskud, når et barn med behov for sprogstimulering er optaget i et sprogstimuleringsstilbud i form af en plads i dagtilbud 30 timer om ugen, jf. den foreslåede § 11, stk. 8.

Tilskuddets størrelse bliver fastsat til 100 pct., hvorefter sprogstimuleringsstilbuddet bliver gratis for de pågældende forældre. Tilskuddet vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau i medfør af dagtilbudslovens § 44, jf. Bekendtgørelse om dagtilbud. Optagelse af et barn i et 30 timers dagtilbud som følge af behov for sprogstimulering skal ikke medregnes ved tildeling af et eventuelt søskendetilskud.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.2.

Til nr. 10

Efter gældende ret skal kommunalbestyrelsen, jf. lovens § 81, stk. 1, som en forudsætning for udbetaling af tilskud til privat pasning godkende den aftale om pasning, som er indgået mellem forældrene og den private passer. Godkendelsen skal omfatte de personlige forudsætninger hos passeren og at de fysiske rammer, hvor pasningen skal foregå, er forsvarlige, samt de økonomiske forhold i aftalen. Kommunalbestyrelsen skal endvidere løbende føre tilsyn med den private pasning.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen som led i det løbende tilsyn skal sikre, at den private pasning er tilrettelagt, så den lever op til de skitserede krav til den private pasning, jf. den foreslåede § 81, stk. 2 og 5, som affattet ved § 1, nr. 11. Dette indebærer, at kommunalbestyrelsen som led i det løbende tilsyn skal påse, at hovedsproget i de private pasningsordninger er dansk. Det vil sige, at der i udgangspunktet tales dansk mellem den private passer og børnene i den private pasningsordning. Hvis kommunalbestyrelsen, jf. forslaget § 1, nr. 11, efter en konkret vurdering i helt særlige tilfælde har besluttet, at hovedsproget i den private pasningsordning er et andet sprog end dansk, skal kommunalbestyrelsen føre tilsyn med, at det pågældende sprog er hovedsproget i pasningsordningen. Forslaget indebærer endvidere, at kommunalbestyrelsen som led i tilsynet skal påse, at pasningen er tilrettelagt, så børn sikres medbestemmelse, medansvar og

forståelse for demokrati. I den forbindelse kan der f.eks. lægges vægt på, om børneperspektivet er integreret i dagligdagen, om kontakten mellem den private passer og barnet er baseret på lydhørhed og forståelse for barnets modenhed, alder og baggrund mv.

Kommunalbestyrelsen kan i øvrigt lægge de samme retningslinjer til grund for tilsynet af, om børnene sikres medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati, som er gældende for enten den kommunale dagpleje eller kommunale daginstitutioner, afhængig af hvordan den enkelte private pasningsordning er organiseret - herunder om pasningsordningen drives i privat hjem eller har institutionslignende karakter.

Det følger af den foreslåede ordning, at tilsynet med, om der tales dansk og om pasningen er tilrettelagt, så børn sikres medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati, kommer oven i kommunalbestyrelsens eksisterende tilsyn med de private pasningsordninger.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.2.2.

Til nr. 11

Efter gældende ret er privat pasning ikke omfattet af det specifikke formål for dagtilbud, jf. lovens § 7. Dette betyder bl.a., at der ikke stilles krav om, at hovedsproget i ordningerne skal være dansk, og at pasningen skal være tilrettelagt, så børnene sikres medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati.

Det foreslås med det nye *stk. 2*, at hovedsproget i privat pasning skal være dansk. Med begrebet hovedsprog menes det sprog, som i udgangspunktet anvendes i dialogen mellem børn og den private passer i den private pasningsordning. Kravet om dansk som hovedsprog indebærer, at der i konkrete tilfælde kan tales et andet sprog end dansk, hvis den private passer vurderer det nødvendigt i en afgrænset situation at tale et andet sprog f.eks. med henblik på at lære det enkelte barn det danske sprog.

Med henblik på at sikre overholdelsen af bl.a. Danmarks traktatmæssige forpligtelser i forhold til Europarådet foreslås det samtidig, at kravet om dansk som hovedsprog ikke finder anvendelse for aftaler om pasning i private pasningsordninger, som er oprettet af det tyske mindretal

Det foreslås i forlængelse heraf med det nye *stk. 3*, at det som led i godkendelsen af den private passers personlige kvalifikationer skal kunne dokumenteres, at den private passer har tilstrækkelige dansk kundskaber til at kunne kommunikere med barnet på et niveau, der understøtter, at barnet kan udvikle sine dansksproglige kompetencer. Det forudsættes i den forbindelse, at der indsendes dokumentation for, at den private passer fx har gennemført 9.-klasseprøven i dansk med mindst karakteren 2, bestået Prøve i Dansk 2, eller et tilsvarende niveau.

Med det nye *stk. 4* foreslås det, at kommunalbestyrelsen som led i godkendelse af en pasningsaftale efter en konkret vurdering kan beslutte, at hovedsproget i helt særlige tilfælde kan være andet sprog end dansk. Det er en betingelse, at dette vurderes ikke at have integrationsmæssige konsekvenser. I denne vurdering vil skulle indgå, om de forældre, som søger om tilskuddet er udlændinge, der er vandrende arbejdstagere, som opholder sig kortvarigt her i landet på grund af beskæftigelse, forældre, som ønsker, at deres børn skal lære et andet sprog, fordi de enten har været udstationeret eller skal udstationeres i udlandet, eller forældre, der søger tilskud til pasning i institutionslignende private pasningsordninger i tilknytning til internationale skoler eller lignende. Bestemmelsen har et snævert anvendelsesområde og vil i praksis tage sigte på private pasningsordninger, der typisk anvendes af børn af forældre, som afgrænset ovenfor.

Det foreslås med det nye *stk. 5*, at den private pasning skal tilrettelægges, så børn i private pasningsordninger sikres medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati. Den private pasning skal som led heri bidrage til at udvikle børns selvstændighed, evner til at indgå i forpligtende fællesskaber og samhørighed med og integration i det danske samfund. Dette betyder bl.a., at den private passer skal tilrettelægge pasningen, så der er fokus på udvikling af forståelse af demokratiske normer og værdier. Dette indebærer f.eks., at der kan integreres et børneperspektiv i de daglige aktiviteter i den private pasning, at barnet støttes i at lytte til andre og respektere forskellige synspunkter. I den forbindelse skal den private passer tage højde for barnets alder og modenhed, idet muligheden for at få medbestemmelse og indflydelse i dagligdagen afhænger heraf. Med forslaget skabes på dette område en sammenhæng til dagtilbuddene, som alle, jf. lovens § 7, stk. 4, skal leve op til samme krav.

Med det nye *stk. 6* foreslås det, at kommunalbestyrelsen kan tilbagekalde godkendelsen af en eksisterende pasningsaftale, hvis det som led i det løbende tilsyn vurderes, at den private pasning ikke er tilrettelagt i overensstemmelse med den indgåede pasningsaftale eller lever op til de krav, som stilles i de foreslåede *stk. 2* og *5*. Det følger således, at pasningsaftalen bl.a. kan tilbagekaldes, hvis der ikke tales dansk i den private pasningsordning, eller hvis pasningen ikke er tilrettelagt, så børn sikres medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati. Hvis kommunalbestyrelsen i forbindelse med godkendelsen af en pasningsaftale har besluttet, at hovedsproget i et helt særligt tilfælde kan være et andet sprog end dansk, kan kommunalbestyrelsen tilbagekalde en allerede godkendt pasningsaftale, hvis der ikke tales det pågældende sprog i ordningen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.2.2.

Til nr. 12

Det følger af gældende ret, jf. lovens § 87, stk. 1, at en forælder som ansøger om tilskud til pasning af egne børn skal

leve op til tre betingelser. Det er således en forudsætning for udbetaling af tilskuddet, at ansøgeren 1) ikke samtidig modtager offentlig overførelsesindkomst eller har en arbejdsindtægt, 2) ikke er omfattet af § 13, stk. 10, og § 13 f, stk. 1-4, jf. § 26, stk. 4-10, i lov om aktiv socialpolitik, og 3) har opholdt sig her i landet i mindst 7 ud af de seneste 8 år.

Det foreslås at tilføje en fjerde betingelse, hvorefter en ansøger, ud over de eksisterende betingelser, kun kan modtage tilskud til pasning af egne børn, hvis forælderen kan dokumentere at have tilstrækkelige dansk kundskaber til at kunne udvikle barnets dansksproglige kompetencer. Det følger heraf, at forælderen i forbindelse med ansøgningen skal kunne fremlægge dokumentationen for, at han/hun fx har gennemført 9.-klasseprøven i dansk med mindst karakteren 2, bestået Prøve i Dansk 2 eller tilsvarende dokumentation.

Kravet om tilstrækkelige dansk kundskaber skal ses i lyset af, at forskning peger på, at et godt læringsmiljø i hjemmet har stor betydning for udviklingen af børns kompetencer. Det gælder bl.a. i forhold til udviklingen af børns sprog. Det vurderes på denne baggrund, at et krav om, at der kun kan modtages tilskud til pasning af egne børn som et alternativ til en plads i et dagtilbud, hvis den ansøgende forælder har tilstrækkelige dansk kundskaber, vil være et vigtigt element i forhold til at sikre, at flere børn får et alderssvarende sprog og opnår de nødvendige dansksproglige kompetencer, når de begynder i børnehaveklassen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.2.

Til nr. 13

Det følger af gældende ret, jf. lovens § 87, stk. 2, at kravet i § 87, stk. 1 om, at man skal have opholdt sig her i landet i mindst 7 ud af de sidste 8 år ikke gælder for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til tilskud til pasning af egne børn.

Det foreslås, at kravet om, at ansøgeren skal have tilstrækkelige dansk kundskaber, ligeledes ikke skal gælde for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til tilskuddet.

Vandrende arbejdstagere har efter artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 492/2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen krav på ligebehandling med hensyn til sociale og skattemæssige fordele. Også selvstændige erhvervsdrivende har en almindelig ret til ligebehandling, jf. artikel 49 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde.

Endvidere gælder der efter artikel 24, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (opholdsdirektivet) et almindeligt ligebehandlingsprincip i forhold til unionsborgere omfattet af direktivet og disses familiemedlemmer. Hvis en EU-borger som følge

af EU-retten er berettiget til tilskud til pasning af egne børn, vil EU-borgerens familiemedlemmer, uanset nationalitet, der har bopæl i Danmark, således ligeledes være berettiget til ydelsen.

En EU-borger, der er økonomisk aktiv som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende i Danmark, vil have ret til tilskud til pasning af egne børn, såfremt betingelserne i lovens § 87, stk. 1, nr. 2 og 3, er opfyldt.

For ikke-økonomisk aktive EU-borgere gælder, at disse har ret til at opholde sig i en værtsmedlemsstat i mere end 3 måneder, hvis de råder over tilstrækkelige midler til at forsørge sig selv og eventuelle familiemedlemmer. Det følger af EU-domstolens praksis, at en førstegangshenvendelse med henblik på at modtage en social ydelse efter i en periode at have rådet over tilstrækkelige midler til at forsørge sig selv og eventuelle familiemedlemmer ikke automatisk indebærer, at den pågældende efter EU-retten kan anses for at udgøre en urimelig byrde for værtslandets sociale system med den følge, at den pågældende fortaber sin opholdsret.

En ikke-erhvervsaktiv EU-borger, der efter at have opholdt sig lovligt i Danmark i en længere periode ansøger om tilskud til pasning af egne børn, vil derfor efter omstændighederne kunne have ret til ophold og dermed ret til ligebehandling, herunder med hensyn til sociale fordele. Ansøgningen kan dog have den følge, at opholdsretten efter en konkret vurdering fortabes. Der skal ved denne vurdering bl.a. lægges vægt på, om der er tale om midlertidige vanskeligheder, opholdets varighed, personlige forhold og størrelsen af den ydede støtte.

Kommunen bør kontakte Statsforvaltningen, hvis der under behandlingen af en ansøgning om tilskud til pasning af egne børn opstår tvivl om ansøgerens opholdsstatus efter EU-retten.

Som følge af ændringerne i § 87, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12, ændres henvisningen til kravet om ophold fra dagtilbudslovens § 87, stk. 1, nr. 3, til § 87, stk. 1, nr. 4.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.3.2 og afsnit 8.

Til § 2

Til nr. 1

Ved lov nr. 665 af 8. juni 2016 om bedre rammer for at modtage og integrere flygtninge og styrket virksomhedsrettet integrationsprogram mv. har kommunerne i en midlertidig periode på to år fået mulighed for selv at tilrettelægge sprogstimuleringsindsatsen for børn af flygtninge med nærmere definerede opholdsgrundlag efter udlændingeloven. Med loven er kommunerne i denne midlertidige periode ikke forpligtet til at tilbyde børn af flygtninge med nærmere specificerede opholdsgrundlag efter udlændingeloven og

med behov for sprogstimulering henholdsvis 15 timers sprogstimulering om ugen samt sprogstimuleringstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 4 og 5.

§ 7, nr. 7, 9, 11 og 13 i lov nr. 665 af 8. juni 2016 genindfører en retstilstand, hvorefter kommunerne fra den 1. juli 2018 igen er forpligtet til at tilbyde tosprogede børn med behov for sprogstimulering en plads i et sprogstimuleringstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. den foreslåede § 11, stk. 8, jf. forslagens § 1, nr. 2.

Den foreslåede ophævelse af § 7, nr. 7, 9, 11 og 13 er en konsekvensændring af, at det foreslås at ændre dagtilbudslovens §§ 11, 12 og 43, jf. forslagens § 1, nr. 2, 4, 6 og 8 – og ophævelsen skal ses i sammenhæng med forslagens § 1, nr. 3, 5, 7 og 9, som foreslås sat i kraft den 1. juli 2018.

Da der med dette forslag foreslås ændringer til dagtilbudslovens § 11 og § 12, stk. 1 og 3, samt § 43, foreslås disse ændringer afspejlet i den retstilstand, som ønskes indført den 1. juli 2018.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Det foreslås i *stk. 2*, at forslagens § 1, nr. 3, 5, 7 og 9, træder i kraft den 1. juli 2018. Ændringen er en konsekvensændring af, at kommunerne med lov nr. 665 af 8. juni 2016 om bedre rammer for at modtage og integrere flygtninge og styrket virksomhedsrettet integrationsprogram mv. i en midlertidig periode på to år med udgangspunkt i en konkret individuel vurdering af det enkelte barns behov har fået mulighed for selv at tilrettelægge sprogstimuleringsindsatsen til børn af flygtninge med en række nærmere specificerede opholdsgrundlag efter udlændingeloven, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 11, som affattet ved forslagens § 1, nr. 2.

Fra og med den 1. juli 2018 genindføres en retstilstand, hvorefter kommunerne er forpligtet til at tilbyde tosprogede børn med behov for sprogstimulering en plads i et sprogstimuleringstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. den foreslåede § 11, stk. 8, jf. forslagens § 1, nr. 3.

Det foreslås i § 3, *stk. 3*, at denne lovs § 1, nr. 10-13, ikke finder anvendelse på aftaler om tilskud til privat pasning og tilskud til pasning af egne børn, der er indgået inden lovens ikrafttræden. Dette indebærer, at for aftaler, der indgås inden lovens ikrafttræden, vil de hidtil gældende regler om tilskud til privat pasning og tilskud til pasning af egne børn finde anvendelse.

Forslaget betyder dermed, at de nye regler alene finder anvendelse for aftaler om privat pasning og tilskud til pasning

af eget barn, der er indgået efter den 1. juli 2017. Dette indebærer, at kommunen, både i forbindelse med den konkrete godkendelse af en aftale om privat pasning mellem forældrene og en privat pasningsordning, jf. dagtilbudslovens § 81, stk. 1, samt i forbindelse med kommunens løbende tilsyn med ordningen fra og med den 1. juli 2017 skal sikre, at den private pasning tilrettelægges, så hovedsproget i ordningen er dansk, og at de konkrete børn sikres medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati. Kommunen skal som en del af godkendelsen og det løbende tilsyn ligeledes sikre, at den private pasning bidrager til at udvikle børns selvstændighed, evner til at indgå i forpligtende fællesskaber og samhørighed med og integration i det danske samfund.

Det følger ligeledes, at kommunen i forbindelse med beslutning om at give forældre et tilskud til pasning af egne børn fra og med den 1. juli 2017 skal sikre, at den pågældende forælder har tilstrækkelige danskundskaber til at kunne udvikle barnets dansksproglige kompetencer.

Det foreslås i § 3, *stk. 4*, at tosprogede børn, der den 30. juni 2017, er optaget i et 15 timers sprogstimuleringstilbud, jf. lovens nuværende § 11, stk. 4, skal optages i et sprogstimuleringstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. den foreslåede § 11, stk. 8, jf. forslagens § 1, nr. 2. Fra og med den 1. juli 2017 vil alle tosprogede 3-årige børn med behov for sprogstimulering, der ikke går i dagtilbud, være optaget i et sprogstimuleringstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen, samt 2-årige tosprogede børn, hvis kommunen har besluttet at foretage en sprogvurdering samt sprogstimulering af børn i 2-års-alderen, jf. den foreslåede § 11, stk. 4, jf. forslagens § 1, nr. 2.

Det foreslås i § 3, *stk. 5*, at børn, der den 30. juni 2018 er optaget i tilbud om sprogstøttende aktiviteter i henhold til dagtilbudslovens § 11, stk. 11, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, efter kommunalbestyrelsens beslutning kan fortsætte i tilbuddet indtil skolestart eller efter kommunalbestyrelsens beslutning overgå til tilbud efter dagtilbudslovens § 11, stk. 8, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3.

Bestemmelsen viderefører overgangsordningen i § 11, stk. 11 i dagtilbudsloven, som denne er affattet i forslagens § 1, nr. 2.

Til § 4

Bestemmelsen vedrører det territoriale anvendelsesområde og indebærer, at loven i lighed med dagtilbudsloven i øvrigt ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I dagtilbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 748 af 20. juni 2016, som ændret ved lov nr. 1545 og lov nr. 1546 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

§ 4. Kommunalbestyrelsen skal sørge for det nødvendige antal pladser i dag-, fritids- og klubtilbud, herunder det nødvendige antal pladser i dagtilbud 30 timer om ugen til børn omfattet af § 11, stk. 5, samt andre socialpædagogiske fritidstilbud. Kommunalbestyrelsens forpligtelse til at sørge for det nødvendige antal pladser i fritids- og klubtilbud m.v. anses for opfyldt, når pladserne stilles til rådighed i det tidsrum, hvor kommunens elever i folkeskolen har behov herfor.

Stk. 2 og 3. ---

§ 11. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af børn i alderen omkring 3 år, der er optaget i et dagtilbud, hvis der er sproglige, adfærdsmæssige eller andre forhold, der giver formodning om, at barnet kan have behov for sprogstimulering.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af alle børn i alderen omkring 3 år, der ikke er optaget i et dagtilbud. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at gennemføre en sprogvurdering af alle børn i aldersgruppen fra 3 år til barnets skolestart, der ikke er optaget i et dagtilbud, og som ikke har modtaget en sprogvurdering i 3-årsalderen. Kommunalbestyrelsen har endvidere ansvaret for, at forældre i forbindelse med sprogvurderingen gøres opmærksomme på muligheden for, at deres barn kan blive optaget i et dagtilbud.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gives sprogstimulering til børn, som på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 1 og 2 vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter. Omfanget af sprogstimuleringen skal på baggrund af sprogvurderingen efter stk. 1 og 2 fastsættes ud fra det enkelte barns behov for sprogstimulering, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gives et sprogstimuleringsstilbud på 15 timer om ugen til tosprogede børn, der ikke er i dagtilbud, og som på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 2, vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter, jf. dog stk. 9.

Stk. 5. Når mindst en af forældrene, der har retten til dagtilbudspladsen, ikke er i beskæftigelse, skal kommunalbestyrelsen i stedet for tilbuddet efter stk. 4 give et sprogstimuleringsstilbud i form af en plads 30 timer om ugen i et dagtilbud efter § 19, stk. 2 og 3, eller § 21, stk. 2 og 3, til tosprogede børn, der ikke er i dagtilbud, og som på baggrund

1. I § 4, stk. 1, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 8«.

2. § 11 affattes således:

»§ 11. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af børn i alderen omkring 3 år, der er optaget i et dagtilbud, hvis der er sproglige, adfærdsmæssige eller andre forhold, der giver formodning om, at barnet kan have behov for sprogstimulering.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af alle børn i alderen omkring 3 år, der ikke er optaget i et dagtilbud, jf. dog stk. 3. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at gennemføre en sprogvurdering af alle børn i aldersgruppen fra 3 år til barnets skolestart, der ikke er optaget i et dagtilbud, og som ikke har modtaget en sprogvurdering i 3-årsalderen, jf. 1. pkt., eller 2-årsalderen, jf. stk. 4.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen beslutter på baggrund af en konkret, individuel vurdering, om børn af udlændinge, der har midlertidigt ophold i landet på grundlag af beskæftigelse eller i henhold til EU-retten, skal have foretaget en sprogvurdering, jf. stk. 2.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at sprogvurderingen efter stk. 1 og 2 fremrykkes til børn i alderen omkring 2 år.

Stk. 5. Har kommunalbestyrelsen gennemført en sprogvurdering af barnet i alderen omkring 2 år, jf. stk. 4, skal kommunalbestyrelsen ikke gennemføre en sprogvurdering af barnet i alderen omkring 3 år, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at forældre med børn, der ikke er optaget i et dagtilbud, i forbindelse med sprogvurdering efter stk. 2 og 4 gøres opmærksomme på muligheden for, at deres barn kan blive optaget i et dagtilbud.

af en sprogvurdering efter stk. 2 vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter, jf. dog stk. 9.

Stk. 6. Sprogvurdering efter stk. 1 og 2 og sprogstimulering efter stk. 3-5 og 9 varetages af personer, der har særlige kvalifikationer til at varetage opgaven.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at sikre, at barnets forældre inddrages i forbindelse med sprogvurderingen og sprogstimuleringen efter stk. 1-5 og 9, samt at forældrene får vejledning i selv at understøtte deres barns sproglige udvikling.

Stk. 8. Ministeren for børn, undervisning og ligestilling fastsætter regler om, at i tilfælde, hvor den af forældrene, der har retten til dagtilbudspladsen, bor i samme husstand med en ægtefælle eller lever med en samlever i et ægte-skabslignende samlivsforhold, skal ægtefællens eller samleverens beskæftigelsesstatus indgå i kommunens vurdering af, om forældrene er i beskæftigelse. I forlængelse heraf vil der blive fastsat regler om, at i tilfælde, hvor en forælder er enlig forsørger, er det alene den enlige forsørgers beskæftigelsesstatus, der skal indgå i kommunens vurdering. Der vil endvidere blive fastsat regler om, at forældre til et tosproget barn, der er optaget i et dagtilbud 30 timer om ugen, har pligt til at oplyse kommunen om ændringer i deres beskæftigelsesstatus.

Stk. 9. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at give et sprogstimuleringsstilbud til børn, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, § 9 b, stk. 1, eller § 9 c, stk. 2 eller stk. 3, nr. 1 eller 2, og børn, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 9 c, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende udlænding, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, § 9 b, stk. 1, eller § 9 c, stk. 2, når barnet ikke er optaget i et dagtilbud og barnet på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 2 vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter. Kommunalbestyrelsen beslutter det tidsmæssige omfang af de sprogunderstøttende aktiviteter, og i hvilket omfang de sprogunderstøttende aktiviteter for det enkelte barn skal ske via optagelse i et dagtilbud, jf. dog stk. 3.

§ 11. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af børn i alderen omkring 3 år, der er optaget i et dagtilbud, hvis der er sproglige, adfærdsmæssige eller andre forhold, der giver formodning om, at barnet kan have behov for sprogstimulering.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af alle børn i alderen omkring 3 år, der ikke er optaget i et dagtilbud. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at gennemføre en sprogvurdering af alle børn i aldersgruppen fra 3 år til barnets skolestart, der ikke er optaget i et dagtilbud, og som ikke har modtaget en sprogvurdering i 3-årsalderen. Kommunalbestyrelsen har endvidere ansvaret for, at forældre i forbindelse med sprogvurderingen gøres opmærksomme på muligheden for, at deres barn kan blive optaget i et dagtilbud.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gives sprogstimulering til børn, som på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 1, 2 og 4 vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter. Omfanget af sprogstimuleringen skal på baggrund af sprogvurderingen efter stk. 1, 2 og 4 fastsættes ud fra det enkelte barns behov for sprogstimulering, jf. dog stk. 8.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at give et sprogstimuleringsstilbud i form af en plads 30 timer om ugen i et dagtilbud efter § 19, stk. 2-4, eller § 21, stk. 2 og 3, til tosprogede børn, der ikke er i dagtilbud, og som på baggrund af sprogvurdering efter stk. 2 og 4, vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter, jf. dog stk. 11.

Stk. 9. Sprogvurdering efter stk. 1, 2 og 4 og sprogstimulering efter stk. 7, 8 og 11 varetages af personer, der har særlige kvalifikationer til at varetage opgaven.

Stk. 10. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at sikre, at barnets forældre inddrages i forbindelse med sprogvurdering efter stk. 1, 2 og 4 og sprogstimulering efter stk. 7, 8 og 11, samt at forældrene får vejledning i selv at understøtte deres barns sproglige udvikling.

Stk. 11. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at give et sprogstimuleringsstilbud til børn, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, § 9 b, stk. 1, eller § 9 c, stk. 2 eller stk. 3, nr. 1 eller 2, og til børn, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 9 c, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende udlænding, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, § 9 b, stk. 1, eller § 9 c, stk. 2, når barnet ikke er optaget i et dagtilbud, og barnet på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 2 eller 4 vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter. Kommunalbestyrelsen beslutter det tidsmæssige omfang af de sprogunderstøttende aktiviteter, og i hvilket omfang de sprogunderstøttende aktiviteter for det enkelte barn skal ske via optagelse i et dagtilbud, jf. dog stk. 7, 2. pkt.«

3. § 11 affattes således:

»**§ 11.** Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af børn i alderen omkring 3 år, der er optaget i et dagtilbud, hvis der er sproglige, adfærdsmæssige eller andre forhold, der giver formodning om, at barnet kan have behov for sprogstimulering.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af alle børn i alderen omkring 3 år, der ikke er optaget i et dagtilbud, jf. dog stk. 3. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at gennemføre en sprogvurdering af alle børn i aldersgruppen fra 3 år til barnets skolestart, der ikke er optaget i et dagtilbud, og som ikke har modtaget en sprogvurdering i 3-årsalderen, jf. 1. pkt., eller 2-årsalderen, jf. stk. 4.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gives sprogstimulering til børn, som på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 1 og 2 vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter. Omfanget af sprogstimuleringen skal på baggrund af sprogvurderingen efter stk. 1 og 2 fastsættes ud fra det enkelte barns behov for sprogstimulering, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gives et sprogstimuleringstilbud på 15 timer om ugen til tosprogede børn, der ikke er i dagtilbud, og som på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 2, vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter, jf. dog stk. 9.

Stk. 5. Når mindst en af forældrene, der har retten til dagtilbudspladsen, ikke er i beskæftigelse, skal kommunalbestyrelsen i stedet for tilbuddet efter stk. 4 give et sprogstimuleringstilbud i form af en plads 30 timer om ugen i et dagtilbud efter § 19, stk. 2 og 3, eller § 21, stk. 2 og 3, til tosprogede børn, der ikke er i dagtilbud, og som på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 2 vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter, jf. dog stk. 9.

Stk. 6. Sprogvurdering efter stk. 1 og 2 og sprogstimulering efter stk. 3-5 og 9 varetages af personer, der har særlige kvalifikationer til at varetage opgaven.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at sikre, at barnets forældre inddrages i forbindelse med sprogvurderingen og sprogstimuleringen efter stk. 1-5 og 9, samt at forældrene får vejledning i selv at understøtte deres barns sproglige udvikling.

Stk. 8. Ministeren for børn, undervisning og ligestilling fastsætter regler om, at i tilfælde, hvor den af forældrene, der har retten til dagtilbudspladsen, bor i samme husstand med en ægtefælle eller lever med en samlever i et ægte-skabslignende samlivsforhold, skal ægtefællens eller samleverens beskæftigelsesstatus indgå i kommunens vurdering af, om forældrene er i beskæftigelse. I forlængelse heraf vil der blive fastsat regler om, at i tilfælde, hvor en forælder er enlig forsørger, er det alene den enlige forsørgers beskæftigelsesstatus, der skal indgå i kommunens vurdering. Der vil endvidere blive fastsat regler om, at forældre til et tosproget barn, der er optaget i et dagtilbud 30 timer om ugen, har pligt til at oplyse kommunen om ændringer i deres beskæftigelsesstatus.

Stk. 9. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at give et sprogstimuleringstilbud til børn, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, § 9 b, stk. 1, eller § 9 c, stk. 2 eller stk. 3, nr. 1 eller 2, og børn, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 9 c, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende udlænding, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, § 9 b, stk. 1, eller § 9 c, stk. 2, når barnet ikke er optaget i et dagtilbud og barnet på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 2 vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter. Kommunalbestyrelsen beslutter det tidsmæssige omfang af de sprogunderstøttende aktiviteter, og i hvilket omfang de sprogunderstøttende akti-

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen beslutter på baggrund af en konkret, individuel vurdering, om børn af udlændinge, der har midlertidigt ophold i landet på grundlag af beskæftigelse eller i henhold til EU-retten, skal have foretaget en sprogvurdering, jf. stk. 2.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at sprogvurderingen efter stk. 1 og 2 fremrykkes til børn i alderen omkring 2 år.

Stk. 5. Har kommunalbestyrelsen gennemført en sprogvurdering af barnet i alderen omkring 2 år, jf. stk. 4, skal kommunalbestyrelsen ikke gennemføre en sprogvurdering af barnet i alderen omkring 3 år, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at forældre med børn, der ikke er optaget i et dagtilbud, i forbindelse med sprogvurdering efter stk. 2 og 4 gøres opmærksomme på muligheden for, at deres barn kan blive optaget i et dagtilbud.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gives sprogstimulering til børn, som på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 1, 2 og 4 vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter. Omfanget af sprogstimuleringen skal på baggrund af sprogvurderingen efter stk. 1, 2 og 4 fastsættes ud fra det enkelte barns behov for sprogstimulering, jf. dog stk. 8.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at give et sprogstimuleringstilbud i form af en plads 30 timer om ugen i et dagtilbud efter § 19, stk. 2-4, eller § 21, stk. 2 og 3, til tosprogede børn, der ikke er i dagtilbud, og som på baggrund af sprogvurdering efter stk. 2 og 4, vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter.

Stk. 9. Sprogvurdering efter stk. 1, 2 og 4 og sprogstimulering efter stk. 7 og 8 varetages af personer, der har særlige kvalifikationer til at varetage opgaven.

Stk. 10. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at sikre, at barnets forældre inddrages i forbindelse med sprogvurdering efter stk. 1, 2 og 4 og sprogstimulering efter stk. 7 og 8, samt at forældrene får vejledning i selv at understøtte deres barns sproglige udvikling.«

viteter for det enkelte barn skal ske via optagelse i et dagtilbud, jf. dog stk. 3.

§ 12. Forældre til børn, der skal sprogvurderes efter § 11, stk. 1 og 2, og eventuelt modtage sprogstimulering efter § 11, stk. 3-5 og 9, har pligt til at lade deres barn deltage i sprogvurderingen og en eventuel sprogstimulering eller i en sprogstimulering, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves af den sprogstimulering, som kommunen tilbyder.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Kommunen skal forud for, at et barn skal modtage en sprogvurdering efter § 11, stk. 1 og 2, og eventuel sprogstimulering efter § 11, stk. 3-5 og 9, oplyse barnets forældre om, at manglende overholdelse af forældrenes pligt efter stk. 1 kan medføre, at kommunalbestyrelsen efter stk. 2 træffer en afgørelse om standsning af børneydelsen.

Stk. 4 og 5. ---

§ 43. Kommunalbestyrelsen skal give et

1)-4)---

5) tilskud, når et barn med behov for sprogstimulering er optaget i et sprogstimuleringstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. § 11, stk. 5, eller modtager sprogstimulering, jf. § 11, stk. 9.

Stk. 2. ---

§ 81. Kommunalbestyrelsen skal godkende aftalen om privat pasning mellem forældrene og den private pasningsordning og føre løbende tilsyn med ordningen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde at sørge for forældrenes administration af ordningen mod en reduktion i tilskuddet svarende til kommunens udgifter til administrationen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og offentliggøre retningslinjer for optagelse af børn i dagtilbud, når tilskuddet til privat pasning bortfalder.

4. I § 12, stk. 1, ændres »§ 11, stk. 1 og 2« til: »§ 11, stk. 1, 2 og 4«, og »§ 11, stk. 3-5 og 9« ændres til: »§ 11, stk. 7, 8 og 11«.

5. § 12, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Forældre til børn, der skal sprogvurderes efter § 11, stk. 1, 2 og 4, og eventuelt modtage sprogstimulering efter § 11, stk. 7 og 8, har pligt til at lade deres barn deltage i sprogvurderingen og en eventuel sprogstimulering eller i en sprogstimulering, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves af den sprogstimulering, som kommunen tilbyder.«

6. I § 12, stk. 3, ændres »§ 11, stk. 1 og 2« til: »§ 11, stk. 1, 2 og 4«, og »§ 11, stk. 3-5 og 9« ændres til: »§ 11, stk. 7, 8 og 11«.

7. § 12, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Kommunen skal forud for, at et barn skal modtage en sprogvurdering efter § 11, stk. 1, 2 og 4, og eventuel sprogstimulering efter § 11, stk. 7 og 8, oplyse barnets forældre om, at manglende overholdelse af forældrenes pligt efter stk. 1 kan medføre, at kommunalbestyrelsen efter stk. 2 træffer en afgørelse om standsning af børneydelsen.«

8. I § 43, stk. 1, nr. 5, ændres »stk. 5, eller modtager sprogstimulering, jf. § 11, stk. 9« til: »stk. 8, eller modtager sprogstimulering efter § 11, stk. 11«.

9. § 43, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) tilskud, når et barn med behov for sprogstimulering er optaget i et sprogstimuleringstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. § 11, stk. 8.«

10. I § 81, stk. 1, indsættes efter »ordningen«: », herunder om pasningen er tilrettelagt efter stk. 2 og 5«.

11. I § 81 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Hovedsproget i private pasningsordninger skal være dansk, jf. dog stk. 4. Private pasningsordninger oprettet af det tyske mindretal er ikke omfattet af 1. pkt.

Stk. 3. Som led i godkendelsen af en pasningsaftale efter stk. 1 skal det dokumenteres, at den private passer har tilstrækkelige dansk kundskaber til at kunne udvikle barnets dansksproglige kompetencer.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan som led i godkendelsen af en pasningsaftale efter stk. 1 i helt særlige tilfælde beslutte, at hovedsproget kan være et andet end dansk, hvis det vurderes ikke at have integrationsmæssige konsekvenser.

Stk. 5. Den private pasning skal tilrettelægges, så børn sikres medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati. Den private pasning skal som led heri bidrage til at udvikle børns selvstændighed, evner til at indgå i forpligtende fæl-

§ 87. Det er en betingelse for at få tilskud til pasning af egne børn, at ansøgeren

1) ikke samtidig modtager offentlig overførelsesindkomst eller har en arbejdsindtægt,

2) ikke er omfattet af § 13, stk. 10, og § 13 f, stk. 1-4, jf. § 26, stk. 4-10, i lov om aktiv socialpolitik, og

3) har opholdt sig her i landet i 7 ud af de seneste 8 år.

Stk. 2. Kravet om ophold efter stk. 1, nr. 3, gælder ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang de efter EU-retten er berettiget til ydelsen.

§ 7

I dagtilbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 167 af 20. februar 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 296 af 22. marts 2016, foretages følgende ændringer:

1.-6.---

7. § 11 affattes således:

§ 11. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af børn i alderen omkring 3 år, der er optaget i et dagtilbud, hvis der er sproglige, adfærdsmæssige eller andre forhold, som giver formodning om, at barnet kan have behov for sprogstimulering.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af alle børn i alderen omkring 3 år, der ikke er optaget i et dagtilbud. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at gennemføre en sprogvurdering af alle børn i alderen 3 år til skolestart, der ikke er optaget i et dagtilbud, og som ikke har modtaget en sprogvurdering i 3-årsalderen. Kommunalbestyrelsen har endvidere ansvaret for, at forældre i forbindelse med sprogvurderingen gøres opmærksomme på muligheden for, at deres barn kan blive optaget i et dagtilbud.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gives sprogstimulering til børn, som på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 1 og 2 vurderes at have behov for sprogun-

lesskaber og samhørighed med og integration i det danske samfund.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan tilbagekalde en godkendelse af en pasningsaftale, hvis kommunalbestyrelsen gennem det løbende tilsyn efter stk. 1 konstaterer, at den private pasning ikke praktiseres i overensstemmelse med den indgåede pasningsaftale samt kravene i stk. 2 og 5.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 7 og 8.

12. I § 87, stk. 1, indsættes som nyt nr. 1:

»1) har tilstrækkelige danskundskaber,«.

Nr. 1-3 bliver herefter nr. 2-4.

13. I § 87, stk. 2, ændres »Kravet om ophold efter stk. 1, nr. 3« til: »Kravene om tilstrækkelige danskundskaber efter stk. 1, nr. 1, og ophold efter stk. 1, nr. 4«.

§ 2

I lov nr. 665 af 8. juni 2016 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Bedre rammer for at modtage og integrere flygtninge og styrket virksomhedsrettet integrationsprogram mv.) foretages følgende ændringer:

1. § 7, nr. 7, 9, 11 og 13, ophæves.

derstøttende aktiviteter. Omfanget af sprogstimuleringen skal på baggrund af sprogvurderingen efter stk. 1 og 2 fastsættes ud fra det enkelte barns behov for sprogstimulering, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gives et sprogstimuleringstilbud på 15 timer om ugen til tosprogede børn, der ikke er i dagtilbud, og som på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 2 vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter.

Stk. 5. Når mindst en af forældrene, der har retten til dagtilbudspladsen, ikke er i beskæftigelse, skal kommunalbestyrelsen i stedet for tilbuddet efter stk. 4 give et sprogstimuleringstilbud i form af en plads 30 timer om ugen i et dagtilbud efter § 19, stk. 2 og 3, eller § 21, stk. 2 og 3, til tosprogede børn, der ikke er i dagtilbud, og som på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 2 vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter.

Stk. 6. Sprogvurdering efter stk. 1 og 2 og sprogstimulering efter stk. 3-5 varetages af personer, der har særlige kvalifikationer til at varetage opgaven.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at sikre, at barnets forældre inddrages i forbindelse med sprogvurderingen og sprogstimuleringen efter stk. 1-5, og at forældrene får vejledning i selv at understøtte deres barns sproglige udvikling.

Stk. 8. Ministeren for børn, undervisning og ligestilling fastsætter regler om, at i tilfælde, hvor den af forældrene, der har retten til dagtilbudspladsen, bor i samme husstand med en ægtefælle eller lever med en samlever i et ægteskabslignende samlivsforhold, skal ægtefællens eller samleverens beskæftigelsesstatus indgå i kommunens vurdering af, om forældrene er i beskæftigelse. I forlængelse heraf vil der blive fastsat regler om, at i tilfælde, hvor en forælder er enlig forsørger, er det alene den enlige forsørgers beskæftigelsesstatus, der skal indgå i kommunens vurdering. Der vil endvidere blive fastsat regler om, at forældre til et tosproget barn, der er optaget i et dagtilbud 30 timer om ugen, har pligt til at oplyse kommunen om ændringer i deres beskæftigelsesstatus.

8. ---

9. § 12, stk. 1, affattes således:

Stk. 1. Forældre til børn, som skal sprogvurderes efter § 11, stk. 1 og 2, og eventuelt modtage en sprogstimulering efter § 11, stk. 3-5, har pligt til at lade deres barn deltage i sprogvurderingen og en eventuel sprogstimulering eller i en sprogstimulering, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves af den sprogstimulering, som kommunen tilbyder.

10. ---

11. § 12, stk. 3, affattes således:

Stk. 3. Kommunen skal forud for, at et barn skal modtage en sprogvurdering efter § 11, stk. 1 og 2, og en eventuel sprogstimulering efter § 11, stk. 3-5, oplyse barnets forældre om, at manglende overholdelse af forældrenes pligt efter stk. 1 kan medføre, at kommunalbestyrelsen efter stk. 2 træffer en afgørelse om standsning af børneydelsen.

12. ---

13. § 43, stk. 1, nr. 5, affattes således:

5) tilskud, når et barn med behov for en sprogstimulering er optaget i et sprogstimuleringstilbud i form af en plads i dagtilbud 30 timer om ugen, jf. § 11, stk. 5.

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2016, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. § 1, nr. 16 og 41, og § 11, nr. 1-8 og 10-13, træder i kraft den 1. oktober 2016.

Stk. 3. § 1, nr. 44, træder i kraft den 1. januar 2017.

Stk. 4. Udlændinge-, integrations- og boligministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 25.

Stk. 5. § 7, nr. 7, 9, 11 og 13, træder i kraft den 1. juli 2018.

Stk. 6. Børn, der den 30. juni 2018 er optaget i tilbud om sprogunderstøttende aktiviteter i henhold til dagtilbudslovens § 11, stk. 9, som affattet ved denne lovs § 7, nr. 6, kan efter kommunalbestyrelsens beslutning fortsætte i tilbuddet indtil skolestart eller efter kommunalbestyrelsens beslutning overgå til tilbud efter dagtilbudslovens § 11, stk. 4 eller 5, som affattet ved denne lovs § 7, nr. 7.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 3, 5, 7 og 9, træder i kraft den 1. juli 2018.

Stk. 3. § 1, nr. 10-13 finder ikke anvendelse på aftaler om tilskud til privat pasning og tilskud til pasning af egne børn, der er indgået inden lovens ikrafttræden. For sådanne aftaler finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Tosprogede børn, der den 30. juni 2017, er optaget i et 15 timers sprogstimuleringstilbud efter de hidtil gældende regler, jf. § 11, stk. 4, i dagtilbudsloven, skal optages i et sprogstimuleringstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 8, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2.

Stk. 5. Børn, der den 30. juni 2018 er optaget i tilbud om sprogstøttende aktiviteter i henhold til dagtilbudslovens § 11, stk. 11, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, kan efter kommunalbestyrelsens beslutning fortsætte i tilbuddet indtil skolestart eller efter kommunalbestyrelsens beslutning overgå til tilbud efter dagtilbudslovens § 11, stk. 8, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.